

Camí Ral₄₆

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons

Agost de 2018 número 46

Ajuntament de Copons

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons
Edita: Ajuntament de Copons, Àrea Municipal de Cultura
Àngel Guimerà, 8, 08289 Copons, Anoia, Tel. 938 090 000 Fax: 938 090 013
Correu electrònic: camiral@copons.cat
Disseny i maquetat: espaiGràfic, Igualada
Dipòsit legal: B-7571-96
Tiratge: 300 exemplars

Publicació periòdica

Imatge portada: Estiu **Foto:** Elisenda Mercadal Segura
Consell Editorial: Maria Gràcia Carreras Verdguer, Elisenda Mercadal Segura i Núria Pons Torrents
Agraïm la col·laboració d'Ingrid Saumell Gassó

- 3 Què s'està fent...
- 4 Fem Patrimoni
- 5 Memoral 2018
Aprendre dels altres
- 6 L'Hort
- 8 L'entrevista: Conxita Fàbregas Turull
- 10 Punt Jove
- 11 Trobada anual de coponencs majors de 65 anys
Concert de Nadal
Els Reis a Copons
- 12 Les Bruixes de Salem passen per Copons
El Grup de Teatre La Barraca estrena l'obra Les Bruixes de Salem
- 13 El Bibliobús Montserrat estrena vehicle a Copons
Exposició Actuem amb energia
Consolidació dels sopars del Grup de Dones de Copons
- 14 Festa Major de Sant Sebastià: Fes la teva truita!
- 15 Trobada de músics de Copons
Escola: Àguiles
- 16 Grans
- 17 Motos
Es busquen...
- 18 Plàtans
- 19 Activitats organitzades per l'AFA de l'Escola de Copons
- 20 Caramelles 2018. Un regal de tots i per a tots
Concert de l'Ensemble de vent de l'Escola/Conservatori Municipal de Música d'Igualada
- 21 Bastoners de Copons
- 22 Els Gegants estrenen remolc
Associació Copons de festa
- 23 Caminada a Copons
Taller: Fes el teu far
- 24 Una estoneta amb la Neus
Copa Anoia de trial amb bicicleta
- 25 Setmana de la Gent Gran
Hereu i Pubilla
Festa de Sant Pere de Copons
- 26 Mossèn Enric Garcia
- 27 I tu què ens recomanes? Charlotte Lowe - Miquel Serrano
- 28 Resum de fets, activitats i actes de gener a juny de 2018
- 29 Microcontes
- 30 La Cua-roja fumada
Neu
- 31 Transports i telèfons d'interès

Millor publicació periòdica d'àmbit local

Millor butlletí municipal de l'any

Què s'està fent...

- Suportar provocacions
- Suportar assetjaments
- Suportar acusacions
- Suportar denúncies
- Suportar amenaces
- Suportar mentides
- Suportar escarnis
- Suportar insults

Sense deixar de...

- Servir al poble
- Trobar solucions
- Posar ordre
- Escoltar tothom
- Millorar els serveis
- Eixugar el deute
- Abaixar els impostos
- Recuperar el patrimoni
- Modernitzar l'administració
- Informar obertament
- Obrir canals de comunicació
- Promoure el municipi
- Optimitzar els costos
- Facilitar els tràmits
- Abaixar les taxes

I ho seguirem fent...

Bona Festa Major!

L'equip de govern

En coherència amb un dels eixos de la legislatura “Posar en valor el territori”, el 29 de novembre de 2017 es va incorporar a la plantilla de l’Ajuntament la Rut Vilumara en el marc del programa “Joves en pràctiques” impulsat pel SOC i coordinat pel Consell Comarcal. L’objectiu d’aquest projecte era transformar els recursos patrimonials en actius turístics que a mig i llarg termini influixin positivament en l’economia del municipi. Per assolir l’objectiu ha estat necessari documentar acuradament el patrimoni públic de Copons, ordenar-lo i dotar-nos d’instruments de comunicació que facilitin l’accés a la informació i a les propostes.

En l'àmbit de la Gestió Patrimonial ha treballat en les següents àrees:

Mapa de patrimoni cultural

- Correccions de les noves fitxes de patrimoni
- Actualització d'algunes ja existents
- Incorporació de patrimoni immaterial

POUM. Pla d'Ordenació Urbanística Municipal

- Catàleg de protecció al nucli
- Revisió del catàleg de masies
- Protecció natural i paisatge: parc agrari, custòdia fluvial, connexió amb les Vies Blaves i coherència amb el Pla de Senders de la comarca i la senyalització

Subvencions

- Estudi i informe per a les subvencions relatives al patrimoni: creu de terme, ermita de Sant Pere i Molí del Mig.

Comunicació

- WEB Municipal
 - Actualització del mapa de patrimoni
 - Reestructuració i incorporació de l'espai WEB referit al patrimoni
 - Millores de navegació i coherència global
 - Incorporació d'informació turística: espais d'interès, zones recreatives, rutes, etc.
 - Creació de l'espai referent al sistema de recollida Porta a Porta
- Xarxes
 - Actualització de la galeria d'imatges
- Wikipedra
 - Incorporació de la geolocalització de tot el patrimoni de pedra seca
- Wikiloc
 - Creació de la xarxa a partir de les 7 rutes recollides al projecte Indrets
- Igersmaps
 - **InstaCopons:** Creació i execució d'una activitat pel territori (vinculada IgersmapBCN+)
- Videoteca Memoral
 - Transcripció de les gravacions de la memòria oral de veïns i veïnes de Copons

- Associació de Micropobles de Catalunya
 - Col·laboració en el disseny del concepte de l'exposició amb motiu del desè aniversari de la seva creació

En l'àmbit de la Gestió documental del patrimoni, ha treballat en:

- Documentació de la **Capella de Sant Pere de Copons** per accedir a subvencions
- Investigació i documentació sobre el **Retaule gòtic de Santa Maria de Copons**
- Justificació del projecte d'ubicació seleccionada per a la **Creu de Terme**
- Plantejament de la protecció de les zones més destacables de la **Pedra seca**
- Justificació del projecte de consolidació i museïtzació del **Molí del mig**
- Proposta per la col·locació d'una placa explicativa a la **Diàspora**
- Memòria de l'estat actual i intervencions anteriors de la **Creu de Terme**
- Memòria de l'estat de la **Capella de Sant Pere de Copons** i propostes
- Memòria de la **Diàspora**
- Memòria històrica i aportació de diverses teories com: la mà d'obra que realment el va realitzar, el perquè un taller tant famós va treballar a Copons, etc. del **Retaule gòtic de Santa Maria de Copons**
- Memòria tècnica per la declaració del **Pi del Quildo** com a Arbore d'Interès Comarcal i Local

En l'àmbit de la Gestió turística, ha treballat en:

Marca Copons

En el marc del desenvolupament turístic es veu la necessitat de crear la marca Copons i el relat que l'acompanya:

- **StoryTelling:** recull de relats i llegendes mesclades amb la història de la vila de Copons
- Propostes per afegir a la web, pels futurs visitants de Copons
- Creació d'una proposta d'experiències turístiques

Indrets: Rutes Il·lustrades

- Recerca i documentació del patrimoni que es pot trobar en cada una de les rutes
- Selecció i documentació exhaustiva del patrimoni destacable
- Realització dels textos de cada ruta
- Codisseny visual i de navegació de la web i del plànol turístic
- Vinculació d'Indrets amb l'aplicació Wikiloc
- Generació de codis QR
- Selecció de les zones i elements a senyalitzar

Gestió del Paisatge

Des de la concepció del paisatge entès com a valor patrimonial:

- Desenvolupament del projecte **Parc fluvial de Copons**
- Desenvolupament del projecte **Parc agrari dels horts**

Durant el període de pràctiques, a més de participar en totes les reunions en les què estava implicat el patrimoni, va participar també en els següents esdeveniments:

- Jornada “El desenvolupament local i el patrimoni natural i cultural a Catalunya”
 - Jornada “Eines per a la gestió i desenvolupament dels espais agraris en el món local”
 - Curs “El paisatge i el patrimoni com a eines d’innovació territorial en l’escala local”

Al final dels sis mesos de pràctiques s’espera que la jove o el jove adquireixin nous coneixements en la seva àrea de formació que justifiquin el propòsit del programa del SOC: **joves en pràctiques**.
- L’avaluació final de la col·laboració ha conclòs que s’han adquirit els següents coneixements i competències:

 - Gestió pública del patrimoni
 - Gestió pública del territori i del paisatge
 - Aplicació del patrimoni com actiu turístic
 - Activitats econòmiques vinculades al patrimoni
 - Legislació vinculada al patrimoni, tant pel què fa a la conservació com a l’explotació
 - Disseny de projectes turístics. ✱

Memoral 2018

Crida transcripcions i activitats per la tardor

Roser Grau Illicià

El grup Memoral estem d’enhorabona, ja que la Rut Vilumara s’ha ofert a iniciar la transcripció de les entrevistes que hem anat fent fins ara, i arrel d’això, altres membres del grup també ens posarem a transcriure’n alguna més. Si alguna persona, de Copons o que hi estigui vinculada, està interessada en participar en aquesta activitat del grup Memoral, serà molt benvinguda. Podeu posar-vos en contacte amb nosaltres a través de l’Ajuntament. Arrel de la trobada per iniciar les transcripcions, les persones que formem part del grup Memoral ens vam animar a preparar per aquesta tardor una convocatòria, que concretarem més endavant amb data, lloc i horaris, per tal de seguir recopilant fotografies antigues del poble i realitzar noves entrevistes d’històries de vida, i contribuir així a preservar la memòria oral del nostre poble. ✱

Sant Pere de Copons, 1959

Aprendre dels altres

Jaume Ortínez Vives

Ara que ja ho sap tothom, molts pobles d’aquí comencen a imitar-ho. Parlo de França i parlo de la seva capacitat d’atraure turisme. Ja no es tracta de París, al que no li cal reclam de cap mena, es tracta de tots els altres llocs, ciutats i pobles insignificants.

Cada un d’ells, cada una d’aquestes viles, resulta que té un encant excepcional, únic, irrepetible a tot França o a tot Europa. Centenars de llogarets presumeixen del campanar més alt, o l’arbre més singular, o les flors més exòtiques, o el castell inexpugnable, o la cabana més antiga, o l’únic exemplar d’un ocell en extinció, o el riu més glamurós i la platja única. Tot plegat ben explicat en fulletons ben fets, en internet atractiu o en rutes conjuntes ben organitzades. I tot plegat, naturalment, fent treballar els menús de restaurants, les entrades de museus i monestirs o la venda de vestimenta esportiva o souvenirs. Tot plegat, repeteixo, per acabar fent entrar diners a moltes butxaques. I dit tot això, algú pot dir-me un petit lloc al centre de Catalunya on hi hagi més de trenta cases del segle XVIII tan boniques, i uns carrers nets i polits al costat d’un gorg, i una història de Negociants única a la Península? Una història que arrel de la difusió del documental que vàrem fer-ne

estem rebent comentaris que omplen de goig a tots els coponencs. Ja es comencen a veure grups de gent pels carrers de la vila escoltant la història dels Negociants de Copons, i potser seria hora d’assajar de treure’n profit econòmic. ✱

ELISENDA MERCADAL SEGURA

Seguint en Roc mentre fa l'aprenentatge de pagès a la seva masia familiar en els inicis del segle passat.

—Mare, quan aneu al poble, em podeu comprar una llibreta? —preguntà en Roc.
—Que vols tornar a anar a estudi?
—Sempre s'ha d'aprendre! Com que jo estic aprenent a ser un bon pagès, vull apuntar a la llibreta tot el que vaig coneixent. Hi ha un munt de coses a recordar: sembrar, segar, podar, adobs, fer llavors, l'hort... el quan i el com de cada feina. I les dites que sempre ajuden: “Qui fa espinacs al juliol menja espinacs quan vol”
“Si vols l'all ben coent planta'l per l'advent”
“Per Sant Blai planta l'all, però millor si és entre cavador”
“Per la candelera, i en lluna vella, sembra la llavor de...”
—Para, para Roc! Ja te la compraré. —Va respondre la mare contenta de veure en Roc tan il·lusionat.

L'hort era feina de les dones. Els homes preparaven la terra i hi posaven els fems durant l'hivern, també ajudaven a sembrar i collir les patates. Però eren les dones les que portaven l'organització: triaven i preparaven les llavors (guardant i fent assecar les llavors dels millors tomàquets, pebrots...), sembraven, plantaven, “esgriollaven”, posaven canyes, entrecavaven, treien les males herbes, collien, regaven... tota una feinada que aportava a tota la família uns bons plats a taula i un bon estalvi de diners. A l'hivern tenien poca feina: les cols, les escaroles, coliflors, bledes i algunes escarxofes vivien soles en un racó de l'hort. Ja començaven a sembrar pèsols, faves, cebes, alls. Però quan ja s'acabava l'hivern la feina augmentava de valent: ja venia la sembrada de les patates, fer planter, plantar enciams...
Una de les primeres feines era fer l'era pel planter. Es començava al final d'hivern, en un racó assolellat de l'hort i amb bona terra. Les primeres nits, que encara eren fredes, tapaven l'era amb canyes i boixos. En aquest lloc, si podien, els conills boscosans hi feien festa major. Per evitar-ho, al voltant de l'era del planter hi posaven un filat de galliner. La mare va veure que

Enciams, cols, mongeteres

estava força malmès i va decidir canviar-lo. Quan baixaren al poble compraren la llibreta del Roc i filat de galliner per renovar la protecció de l'entorn de l'era del planter. El Roc, que volia aprendre de tot, sovint donava un cop de mà a l'hort i com que era un manetes es va oferir per canviar la protecció del planter amb estaques i el filat nou. Va quedar molt bé, el planter feia molt goig.

Mica en mica l'hort anava prenent vida. De feina no en faltava, sobretot al maig. A partir del 15 de maig ja podien començar a sembrar sense por que s'espiuessin les plantes. Les males herbes també prenen vida i calia eliminar-les. Calia entrecavar, fer els solcs i cavallons a la mida de cada hortalissa, trasplantar, sembrar, regar... La recompensa aviat ja la podrien començar a gaudir a la taula: cebes tendres, alls tendres, carxofes, pèsols, faves...
La llum solar s'allargava dia a dia. Una tarda, cap al tard, la mare regava l'hort amb el xapo i de cop, els de casa, van sentir uns crits esgarriuosos:
—Veni a ajudar-me, correu... afanyeu-vos... veniu de pressa!!! —cridava la mare. El primer en arribar va ser en Miquel, germà petit del Roc, que preguntà:
—Què et passa mare, per què estàs tant esverada?
—Una serp molt, molt, molt grossa s'ha enredat en el filat de l'era del planter! És esgarriuosament gran! Tota jo estic de pell de gallina!
El pare, que també hi va fer cap, amb el

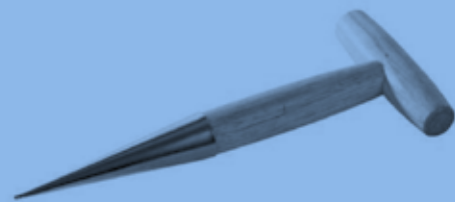
Miquel van anar fins a l'era del planter i hi van trobar una serpota enredada. La serp havia passat per un forat del filat, però, al no poder passar la resta del cos més gruixut, s'havia tornat a ficar cap a un altre forat del filat i d'aquell cap a un altre, i un altre. Quin embolic de serp!
Amb el mànec del xapo el pare va anar separant el primer bucle de la serp, fins fer regular la part del davant tot un forat. Ràpid va desfer el segon bucle i després els altres. La serp ja estava recta però encara lluitava per avançar pel forat on s'havia ficat primer... i no podia. En Miquel va agafar la cua de la serp i poc a poc la va anar tibant enrere fins a deslliurar-la. Al deixar-la anar, la serp va fer un gran salt i va desaparèixer ràpidament pel marge de l'hort.
—Apa mare, ja està, aquesta ja podrà tornar a caçar ratolins!
—Gràcies! Que valents que sou! Ja sabeu que a mi les serps m'impressionen moltíssim —afegí la mare mig esglaiada.
A l'hora de sopar es va parlar de serps: les d'aigua, les verdes, les blanques que pugen als arbres, d'aquella serp tan grossa que visitava el paller buscant ratolins, de les petites, de la que prenia el sol al marge,... L'avi n'era el més bon coneixedor i sempre defensava la bona feina que feien les serps al menjar-se ratolins, talps, llimacs, cuques... de l'hort. Va estar molt content en saber que havien alliberat la serp.
La mare, que ja sabem que no li feien gens de goig, cansada de serps va desviar la conversa:

Regadora

Cistell

Plantador

—Roc, com va la teva llibreta?
—Va creixent mare...—i la mare continuà:
—Quan tingueu una estona amb en Miquel podríeu anar a tallar canyes. Aviat haurem de començar a lligar les tomaqueres i les mongeteres.
—D'acord mare, i de passada si trobem una serp te la portarem en un cistell?
—digué en Miquel i tots van esclafir a riure.

L'estiu ja havia arribat i la calor es notava de valent. Despertant-se de la migdiada l'àvia va veure en Roc escrivint a la seva llibreta a la taula de la cuina i li va preguntar:
—Roc, la teva llibreta, ja està plena?
—No, però ja hi tinc un munt de coses apuntades. Ho faig per feines i per estacions de l'any.
—Que tens por que et falli la memòria?
—Mira àvia, tu i la mare porteu l'hort amb molta cura. En sabeu un munt de coses de l'hort! Però si alguna vegada esteu malaltes o dubteu d'alguna cosa, us ho podré recordar i al mateix temps jo ho aprenc. També anoto els petits trucs de la família que fa que tot rutlli bé.
—Ja tens raó Roc! Jo cada cop sóc més vella i aviat potser no sabré si som a l'estiu o a la primavera, o si haig de fer planter d'enciams o d'escaroles. Me la vols ensenyar?
—I tant! Mira àvia, aquí hi ha tot el que he apuntat de l'hort. Si trobes errades les pots corregir, no m'agradaria haver anotat “naps per cols”.
—Sí, amb molt gust Roc! Si alguna cosa no veig clara la comentarem.

Molt agraïda a en Jaume Gudayol pels bons consells sobre la cura de l'hort. ✱

Tomaquera

Calendari

PRIMAVERA: SEMBRAR	PLANTAR	RECOLLIR	ALTRES FEINES
Carbassons Mongetes tendres Espinacs Cebes (planter març) Bledes Albergínies (planter abril) Enciams (planter fi abril) Pebrot (planter maig) Pastanagues (planter maig)	Tomàquets Enciam Pebrots Albergínies	Carxofes Pastanagues Cebes tendres Alls tendres	Eliminar males herbes i combatre possibles plagues
ESTIU: SEMBRAR	PLANTAR	RECOLLIR	ALTRES FEINES
Carbassons Pastanagues Cols (planter juny) Coliflor (planter juny) Espinacs Escarola (planter fi agost)	Enciams Cebes Cols Bledes	Enciams Alls Tomàquets Pebrots Albergínies Carbassons Patates Pastanagues Bledes	Preparar la terra per a les hortalisses que es colliran a la tardor Males herbes Plagues
TARDOR: SEMBRAR	PLANTAR	RECOLLIR	ALTRES FEINES
Faves Pèsols	Escaroles	Tomàquets Pebrots Carbassons Mongetes Espinacs Cigrons	Adobar l'hort
HIVERN: SEMBRAR	PLANTAR	RECOLLIR	ALTRES FEINES
Alls Cigrons Patates (al final) Tomaqueres (lluna vella de febrer, planter)	Enciams	Escaroles Bròquil Cols Coliflor Espinacs Bledes	Preparar la terra per a les hortalisses de primavera i estiu

Conxita Fàbregas Turull

Rosa Mata Francès

CEDIDES PER CONXITA FÀBREGAS TURULL

Un altre divendres al bar de Copons, el gran moment del dia i tret de sortida del cap de setmana. Cerveseta en bona companyia i si pot ser a la terrassa, faci fred o calor. Sento una rialla cridanera i coneguda. És la Conxita. Feia dies que no la veia. Saluda un parell de taules i ve a la nostra. S'està dreta agafada al respatller d'una cadira i tothom calla i se la mira. Tots esperem que en digui alguna de bona. La Conxita és una dona amb caràcter que no passa desapercebuda ni deixa indiferent a ningú. I a més està de moda! Ideal per l'entrevista del Camí Ral.

Li proposo i em diu —com vulguis. —I dedueixo que això és un sí. Em fa una mica de por perquè la conec i quan es posa a parlar o et fas un fart de riure o li surten xispes, però em dic a mi mateixa que —la Conxita s'ha de fer—.

Quedem un diumenge a la tarda i ens posem en privat a la terrasseta de la piscina, a la taula amb els bancs de fusta.

—D'on ets Conxita?

—Vaig néixer a Terrassa. El meu avi era de Veciana i la meva àvia de Prats de Rei. La meva mare va néixer a Veciana. Després de la guerra van anar cap a Terrassa. El meu avi hi tenia uns germanastres. De família per aquí tenia els germans de la meva àvia, un a la Manresana i un altre a Calaf. La germana mitjana de la meva mare es va casar amb el Servitje de Veciana, a la masia dels Tots. Tinc una germana més petita, té tres anys menys. Ella i la meva mare viuen a Terrassa. Jo sempre havia viscut a Terrassa i si ara pogués hi tornaria. És molt diferent. A mi m'agrada sortir al carrer i trobar ambient i gent i soroll i aquí has d'anar amunt i avall per tot... malament no s'hi està, pel qui ha viscut aquí sempre clar, però jo si pogués viuria o a Terrassa o com a molt a Igualada. I no haver d'agafar el cotxe per a tot. Això de sortir al carrer i no trobar a ningú no m'agrada.

—Com va ser que vinguessis cap aquí?

—Els estius pujàvem sempre de vacances aquí i molts caps de setmana també. Baixàvem aquí de festa major a Prats, a Copons... i cap al Què de més gran. Anaves coneixent gent però una relació d'"hola i adéu". De més gran ja pujava més, amb el meu cosí o uns o altres, a casa amb els avis. Sempre a cal Turull, aquí

a Copons no veníem. Com a molt a dalt a Cal Mingu al bar, a comprar a l'Espelt, o a comprar el pa al forn. De més grans ja sí, ja pujaves quan et semblava a tu.

—Has estudiat? De què has treballat?

—A Terrassa vaig estar deu anys treballant amb un dentista i vaig plegar quan va néixer la Paula perquè no podia deixar la nena aquí al matí i tornar tard, o sinó li deixava a Terrassa amb la meva mare que també treballava però va arribar el punt que la situació no s'aguantava i vaig haver de plegar. Jo vaig estudiar fins a primer de BUP però vaig plegar perquè no era lo meu i vaig estudiar d'auxiliar clínica i jardí d'infància. I quan vaig acabar vaig trobar feina en una residència que era de la meva tieta i després ja al dentista. I des d'aleshores... doncs deu anys allà. I ara fa 13 anys que treballo a Igualada del mateix.

—Com vas conèixer el Manel?

—Si em preguntes com el vaig conèixer no t'ho sabria dir perquè no me'n recordo. A la Barraca suposo. Els seus pares treballaven a la Barraca i ell estava allà servint les taules i d'allò... Però si em preguntes com exactament, no t'ho sabria dir.

—Us vau ajuntar dos guapos, oi?

—Ai no sé. Molta gent quan vaig començar amb el Manel em van deixar de volta i mitja i ho vam deixar un temps perquè hi havia gent que li parlava molt malament de mi. Suposo que perquè jo sempre he fet el que m'ha donat la gana i anava cap aquí i cap allà i a qui li agradi bé i sinó també. I això ja saps tu que hi ha coses que aquí en aquest poble són... els hi deuria semblar massa no sé què... i mira que era gent del seu entorn d'amistats, eh! I llavors ho vam deixar un temps.

—Quants anys tenies?

—Devia tenir 22 o 23 anys. Ho vam deixar un any o així i a l'estiu següent ens vam tornar a trobar. Jo li vaig dir que —has de tenir clar el que tu vols. No deixar-te influenciar pels teus amics. Jo sóc així i "es lo que hay"— I ja està. I fins ara. A partir d'ara ja en parlarem, perquè no saps mai el què. (Aquí la Conxita esclata a riure). Ens vam casar al juliol del 94. Vaig haver de venir a viure aquí a Copons. En aquell moment et sembla que ja està bé però és molt diferent pujar a l'estiu o caps de setmana que estar-hi tot l'any. Però t'has d'aguantar perquè és el que has triat. El què passa és que ell és d'aquí, d'aquí i d'aquí! Jo vaig haver de deixar-ho tot per venir. Doncs si les coses de vegades canvien potser haurà de deixar-ho tot ell (torna a riure). Jo no em veig aquí a Copons amb 80 anys. Jo quan em jubili no em quedo aquí sense cotxe. De moment anem fent però tot això va arribant. Jo veig la gent gran que si no els porten no poden anar enlloc. Estan lligats a horaris i als altres.

—I els amics i la colla?

—Sí, això sí. El Manel era molt amic del Jordi Martí i el Josep M. Baños. Amb aquests encara ara, els que més. Els que anàvem cada cap de setmana. Després ja més endavant la M. Rosa, la Cristina... la cosa es va anar ampliant. Anàvem tots junts amb les parelles i sempre érem més o menys els mateixos. A vegades molta gent. Ja ho saps. Aquí s'ajunten tots i es va fent.

—On vau anar a viure?

—Primer vam viure als pisos de la Teresa, aquells que fan cantonada. Els vam obrir nosaltres. Al primer pis, on viuen ara l'Abel i l'Eli. I al cap d'un any i mig o dos de casar-nos vam comprar la casa on vivim ara. Aquesta casa que en diuen de Cal Reiet. En aquell moment hi havia la iaia i l'avi que es deia Armand Claramunt. Tenien tres o quatre fills. I s'ho van vendre. Al Manel li feia molta il·lusió aquesta casa tan gran però a mi ja m'estava bé el pis. Primer que no la pots arreglar perquè val una fortuna i mitja, i segona que una casa tan gran quan érem dos persones... quan va néixer la Paula encara estàvem al pis. Ens vam casar a Veciana. Ja que em quedo a viure a Copons almenys em caso a Veciana que hi tenia la meva mare i els avis. Vaig pensar —els de Copons si volen mirar que vinguin allà, ja ja...— El convit el vam fer a Cervera. Va venir molta gent de Copons. Quasi tots, per no dir tots. Tothom. Els que eren més jovenets potser no. Ara no hi ha diferència si tu vols però en aquell moment, els que ara en tenen quaranta potser en tenien 19 o 20 i no tenies la mateixa relació que ara. Dels de la mateixa edat jo crec que va venir tothom. Tampoc no me'n recordo gaire perquè ja fa bastants anys d'això, ja ja...

—Neix la Paula i...?

—La Paula va anar a l'escola de les Escolàpies. Aquí a Copons quedaven quatre o cinc nens i encara hi havia el mestre de "años a" i com que l'Elena feia pràctiques a les Escolàpies em va dir— veniu a mirar que jo estic allà —I la Paula ja es va quedar a les Escolàpies. Jo a Terrassa ja havia anat a una escola gran. Jo no dic que això d'aquí sigui dolent però em va semblar millor. I després ja la Jana també, clar.

—Qui t'ajudava amb les nenes?

—Ningú. La meva mare treballava i vivia a Terrassa. La mare del Manel també treballava. Algun dia sí... però jo he hagut d'anar a tot arreu amb elles. L'Elena em feia de cangur de la Paula i l'Anna Segura també. Quan jo treballava al bar algun divendres es quedaven la Paula. I després la Teresa Múnera també. Però jo anava a tot arreu amb elles sinó no podia anar enlloc. El Manel fa trenta i pico d'anys que ja està al bar d'ara. Quan va acabar la mili poc després ja va agafar el bar d'Igualada i la Lourdes després

el va anar a ajudar. Aquell bar és de lloguer. Abans era com una bodega i aleshores el va agafar ell. Quan jo vaig començar a anar amb ell ja feia uns dos anys que el tenia.

—Però al poble, tot i voler viure en un altre lloc, t'has implicat en moltes coses...

—Sí, perquè buenu, s'han de fer coses i si s'han de fer es fan. I hi ha molta gent que té ganes de fer coses. El que passa és que sempre hi ha d'haver algú que tibi. A la gent si li demanes fa coses. I dius —va, es podria fer això, qui s'apunta—. I normalment sempre són els mateixos. Però vinga va som-hi, sinó ja no es fa res tampoc. Fa anys s'havia fet una mica de Carnestoltes. I els reis vaig començar l'any abans de néixer la Paula. Abans se'n cuidava la Dolors i altra gent. I aleshores em van dir que si me'n volia cuidar, i jo vaig dir que "vale", que si ens ajudaven i ens deien el què i el com, endavant. Al començament els pares que hi havia aleshores com els Maures, el Josep M. i la Silvia... aquests van anar fent coses. El que passa que després els seus fills es van fer grans i s'hi van posar uns altres. Hi va haver una temporada que jo estava cansada i els hi vaig dir que jo ja tenia els nens grans i que estava cansada. I ara hi ha molta gent que, amb nens grans i tot, segueixen venint i fent coses. És feina però com que és un dia, vas un parell de setmanes una mica atabalat i ja està. Sempre és el mateix i ja ho tens per mà. I la Dolors sempre ajuda i sort en tenim d'ella en moltes coses. Ella soluciona tots els problemes. No sé com s'ho fa. I moltes vegades dius —Dolors, com s'ha de fer això?— I ho soluciona. I sempre surt bé. Si la cosa surt bé ningú et diu —oh, que bé!— Ara si una cosa no els hi sembla bé, criticar sí. Però arriba un punt que entra per aquí i surt per allà. Doncs mira fes-ho tu! Però normalment s'acaba fent tot.

—Sempre has tingut ganes de fer coses, doncs?

—Buenu, un ja és així, ja ja... I si la gent que s'hi posa ho fa amb ganes doncs bé. Però si la gent que ha d'ajudar veus que pfff pfff.. bufant... doncs dius —mira tu, és igual—. I la Teresa també fa molts anys que fa coses. I l'Antonio cada any amb les bateries i els llums. I la Dolors pintant... i més gent. I entre tots es fa. I sempre hi ha coses. Aquest any el 27 de desembre preguntant què havíem de fer amb les carrosses. I es va dir de restaurar-les i es va començar a fer alguna cosa però som al mes de juny i ja no s'ha fet res més. I arribarà el desembre i ja veurem... A última hora tot serà soroll. Jo si haig de córrer correré però jo ja els tinc grans.

—I la Comissió de festes?

—D'això ja fa molts anys que se'n parlava. La primera reunió que es va fer per parlar-ne a

dalt a la Sala d'Actes crec que l'alcalde era el Bertran i la regidora l'Arantxa. I parlar sí però la cosa va quedar en res. Fa dos anys les nenes van començar a dir que s'havia de fer algo. La Paula, l'Adela, la Rut, la Mariona, la Júlia, la Maria... elles ja s'encarregaven de coses de la Festa Major i van començar que s'havia de fer alguna cosa, però que no sabien si se'n sortirien. I jo els vaig dir que ja les ajudaria. Els vaig dir: -Jo vaig a buscar els papers i us poseu vosaltres a segona fila i quan la roda funcioni us poseu al davant-. Es va fer una primera reunió el juliol passat i s'havien de fer uns estatus i papers. Vam estar molt temps. I a finals de març principis d'abril es va fer una reunió a nivell de poble però d'aquestes nenes només va venir la Paula, l'Adela, la Rut i la Maria. D'associació o comissió ja hi ha els Bastoners i els Geganters. Però són coses separades. La Festa Major es feia a través de l'Ajuntament i últimament venien del Consell Comarcal unes noies que tinc entès que es dediquen a fer aquests coses pels pobles i elles ajudaven a planejar la Festa Major escoltant les nenes. I l'Ajuntament donava el visto bueno i el tema econòmic. I arrel d'aquí va sortir la Comissió i ja veurem com anirà. L'Ajuntament ens va dir que ell volia això, que d'alguna manera es treu una feina de sobre però amb un pressupost. X diners destinats que tampoc són gran cosa. I a partir d'aquí a buscar socis, i una quota i una paella per recollir diners, etc. La paella de l'1 de maig va anar molt bé. Va ser el primer acte de la Comissió i tothom el que faci falta i molt bé. Hem començat amb empena. Espero que pel camí no es vagin perdent les ganes. La Comissió són onze persones. La Jorgina la tesorera, l'Adela nena la secretària, el David Martí el vicepresident i jo sóc la presidenta. De vocals hi ha el Ricard, l'Imma, el Miquel i l'Anna Serrano, l'Anna Batlle, la Paula i la Rut Vilumara. I buenu, de moment costa perquè clar, s'han de fer moltes coses i hi ha molts gastos. Això no és vinga va, fem una comissió i ja està! La paperassa ja ni te cuento. Sort n'hem tingut del Miquel amb la paperassa que ell ja està acostumat a fer-ho a Barcelona. I ara estem, doncs, amb la Festa Major que ja veurem, esperem que surti bé però amb el pressupost tampoc podem fer virgueries. Hem de mirar de fer coses de cost zero també. L'Ajuntament ens ha dit que ell no posarà cap pega de res. D'alguna manera els traïem hores de feina. Per bé que vulguem fer les coses segur que ens criticaran però sinó t'agrada doncs vine i fes. Si algú té una idea de fer alguna activitat que vingui i que se'n cuidi. Si el cost és assumible, doncs tu mateix. I ara ja està tot més o menys dissenyat... el que passa és que s'han de començar a pagar coses. De moment tenim

els diners dels socis que vaig anar casa per casa i la majoria, per no dir tot el poble, s'ha fet soci. I algun que no, doncs cap problema. El què passa és que els socis tindran unes ventatges que els altres no tindran, i ara son tonteries però tot ajuda. Els socis no només tenen obligació de pagar la quota sinó que també poden dir —a mi m'agradaria més que féssiu això o allò— I la gent ha demanat coses i moltes es podran fer, i sinó aquest any un altre. Això ens costarà tant, però es pot recollir tant... Doncs provem-ho a veure què passa! La idea és portar-ho tot, com s'ha fet sempre. Tot lo que és Festa Major d'estiu i hivern i això. La d'aquest any comença el divendres 10 i s'acabarà el 16 perquè ens ho va demanar la gent gran que és el dia de festa aquí i també han d'estar contents. I ens van dir —I per què no poseu taules al bar? Perquè s'ha d'anar amb la copa a la mà... —doncs perquè no, si es pot, posem taules, s'haurà de pagar un tant perquè això té un cost, però bé. Esperem que la cosa surti bé i que puguem fer els diners per pagar els gastos. I molta gent ja s'han ofert per fer coses. Sobretot un grup de dones per "lo que faci falta". La gent s'ho ha agafat amb ganes, esperem que no es perdin. Ara som uns 190 però jo crec que arribarem a 200. No són 200 per tant, tants diners perquè alguns nens no paguen i d'altres paguen diferent.

—I la botifarrada?

—La botifarrada també va anar bé. Érem la meitat de gent de la paella perquè a finals de juny, que si l'escola, festivals, extraescolars... Però va anar molt bé. I ara ja anem per la revetlla de Sant Joan. El que interessa és que ens ho passem bé i que ens quedin diners per

anar sumant. Però clar, coques i cava ja té un altre preu o sigui que ja veurem. Però jo crec que sí que anirà bé. Igual som molts, igual som quatre. Ho farem aquí a la piscina, més que res per no molestar sempre als de la plaça i repartir el soroll pel poble. Per la Festa Major ja són molts dies. I si cada vegada es van fent coses i vas sempre al mateix lloc... doncs repartim una miqueta.

—Tu rondines però tires...

—Hi ha moments que diries —aneu a la merda!— Però veus segons quines coses a nivell sempre dels mateixos que dius —ho he sentit bé o no ho he sentit bé?— A vegades la Paula i la Jana em diuen —és que sempre ho dius que ho deixaré i a fer punyetes...— I jo sé que no sóc imprescindible però un o altre ha de fer les coses. Suposo que algú altre ho faria. Vaja, no ho sé. Perquè a vegades també et quedes parat pensant com pot ser que ningú sigui capaç, no sé, d'escombrar el terra... com pot ser que no ho vegin! Però hi ha gent que té moltes ganes de fer coses com l'Adela, la Rut, la Maria, la Paula, l'Emma, la Júlia, la Mariona... Només ho has de dir que ho fan. Suposo que els nens d'aquesta edat també si els ho diguéssim. A les reunions no han vingut mai i tenen una altra manera de fer i no saps si és que no se n'han enterat, sinó els interessa... parlàvem dies enrere de mirar d'implicar-los en alguna activitat o altra. És una arma de doble fil això, però s'ha de provar. Jo penso que ho hauríem de mirar, que ho parli amb ells l'Adela amb la Paula per exemple, que s'entendrien millor. Ja ho veurem què passarà.

—I les bufandes?

—Les bufandes fa lo menys vuit o nou anys. Li vaig fer una bufanda a la Jana i les seves amigues de l'escola totes volien bufandes. Després les senyoretes també. I a les senyoretes ja els hi vaig cobrar la llana. I la Sònia del Ricard, ella treballava allà a Cal Gaspar i em va dir —coi, per què no vens a la

fira de Nadal, fes una paradeta, va sí vine.— I ella m'ho va muntar i moure i vaig anar allà davant de la botiga d'ella a vendre bufandes i des d'aleshores cada any. I la gent em truca i em ve a casa. Has d'anar fent coses noves cada any. Aquest any n'he venut la tira de grogues. I es va acabar la roba groga com de Coralina fineta. I una botiga a Igualada me les comprava i anar venent bufandes grogues fins que es va acabar la roba. Potser n'he fet 35. I una segur que va anar a Brussel·les. I la Mercè Orpí que viu a França també me'n va demanar un any per les de la seva feina d'allà o sigui que ja són internacionals, ja ja...

—Tens bons amics al poble, oi?

—Amb la M. Rosa som molt amigues. Ara no ens veiem gaire però sé que està molt bé i estic molt contenta per ella. (Aquí la Conxita s'emociona). I amb la Sònia també però no ens veiem massa, abans ens veiem més que ara. Arriba un punt que tothom té les seves coses i costa més de veure's. Potser a l'estiu més. La Sònia és molt bona persona, tranquil·la, amb molta paciència... Amb la M. Rosa vaig parlar ahir però veure-la des de Nadal que no la veig. I ara amb això de la comissió tinc els caps de setmana una mica hipotecats. Sinó ahir hagués hagut d'anar a Blanes.

La Conxita ha vingut carregada amb dos àlbums de fotos per poder triar i remenar. Sortim a seure a la terrassa del bar i els àlbums atrauen tot de caps a mirar. Hi ha moltes fotos de sopars amb amics i del festeig amb el Manel. Tothom es busca a les fotos i mira de reconèixer qui hi surt. La frase que més sona és "aquest està igual!". Sopars, celebracions i farres varies. La Conxita és d'aquelles persones que és capaç de queixar-se rient i fent broma. Fins als nassos del poble i de molta gent però amb empena i passant a davant per fer coses.

Moltes gràcies Conxita, per l'entrevista i per tibar del carro quan cal! *

Punt Jove

Marina Duocastella Sala

Voluntariat i camps de treball

El mes de març, es va dur a terme la xerrada sobre mobilitat internacional, "Voluntariat i camps de treball" on joves que amb ganes de viatjar van poder resoldre dubtes i obtenir informació molt interessant per voltar pel món a preus econòmics.

Participació al Mulla't

Aquest any s'ha dut a terme la col·laboració amb el Mulla't per l'esclerosi múltiple, les joves del municipi han col·laborat voluntàriament durant el dia 8 de juliol fent possible que la piscina de Copons hagi estat un any més, un dels punts de participació voluntària en el projecte del Mulla't que enguany fa 25 anys.

Concurs de fotografia

Aquest any es realitza el cinquè Concurs de Fotografia. A diferència dels altres anys, aquesta edició ha començat el juny i finalitzarà l'1 de setembre. El tema a tractar són les postes i sortides de sol o Horts i feixes. Els premis es donaran el 15 de setembre a les 18h a la Sala Polivalent. Es poden enviar les fotografies per correu electrònic a:

coponsqr@gmail.com

Les bases del concurs es poden trobar a la web de l'Ajuntament. *

Trobada anual de coponencs majors de 65 anys

Jaume Closa Serra

Encara que amb una mica de retard, ja que es va celebrar al mes d'octubre de l'any passat i per circumstàncies personals no vaig poder publicar la tradicional ressenya de l'acte, us faig un petit resum de l'última trobada de coponencs majors de 65 anys.

Fora un tòpic dir que va anar molt bé, però així va ser. El nombre d'assistents va sobrepassar la cinquantena i crec que en la pròxima trobada podem superar l'anterior. Després de trobar-nos a la sortida de la missa dominical, la majoria ens vàrem dirigir a contemplar el magnífic salt d'aigua del Gorg de Nafre, ja que alguns dels assistents feia anys i panys que no l'havien vist i gairebé ni se'n recordaven. Ara, gràcies a la cura que en té la brigada de l'Ajuntament, és un camí en unes condicions òptimes per fer una plaent passejada i poder contemplar un racó preciós dels voltants de Copons. Cap a les dues ens vàrem trobar a l'Alberg Sant Jaume de Jorba, regentat pel nostre Rector mossèn Enric, que ens va servir un excel·lent àpat el qual va ser el fil conductor per arribar a la sobretaula. Aquesta es va allargar fins a última hora de la tarda, amb la satisfacció d'haver-nos

retrobat un any més amb gent a qui no veiem gaire sovint i d'altra que feia molts anys que no vèiem... Vàrem acordar de seguir trobant-nos un cop a l'any, a la tardor. Aprofito la talaia que m'ofereix el Camí Ral per anunciar que la propera trobada serà el diumenge 7 d'octubre d'enguany. Només em resta donar-vos les gràcies a totes i a tots per acudir anualment a aquesta cita. Doncs, fins ben aviat! ✨

Concert de Nadal

Martina Muñoz Mercadal

Com cada any, la nit del dia 24 de desembre, sortint de la missa del gall, es va fer un concert on van poder participar tots els músics de Copons.

Es van interpretar nadesles durant gairebé una hora amb instruments diversos, algunes individualment i algunes en grup. Al final tots els participants van preparar algunes de les nadesles més conegudes per acabar tocant tots junts. Després del concert ens van convidar, tant als músics com al públic, a menjar coca i torrons. ✨

Els Reis a Copons

Teresa Múnica Pascual

Una vegada més la nit del 5 de gener va tornar a ser una nit màgica a Copons.

Tots els nens i nenes del poble i alguns convidats més, s'esperaven a l'esplanada del carrer St. Magí per ser els primers de veure les llums que baixen de la carretera de Calaf. Poc més de dos quarts de vuit del vespre, es podien veure les primeres torxes dels patges que encapçalaven la comitiva seguida de la impressionant estrella i de les llums de les

tres carrosses reials. Les llums s'anaven acostant cada vegada més i les cares dels més menuts reflexaven il·lusió i emoció per tot el que esdevindria properament. Patges i reis llençaven caramels mentre saludaven al seu pas a tots els qui els esperaven il·lusionats. Es va fer parada a la Sala Polivalent, on van ser rebuts per l'alcalde. Ses Majestats agraïts per la rebuda van fer un discurs adreçat als més petits on se'ls demanava bondat per tot l'any. Després de les tradicionals fotografies amb els protagonistes, tothom va anar desfilant cap a les cases per esperar l'arribada dels reis i patges amb els desitjats regals. ✨

Les Bruixes de Salem passen per Copons

Ricard Ribera Llorens

El passat 24 de febrer el Grup de Teatre La Barraca estrenava Les Bruixes de Salem a Copons, en una Sala Polivalent plena de gent. Quan passaven pocs minuts de dos quarts de deu s'obrien les portes per vendre's les primeres entrades a les persones més puntuals, que frisaven per aconseguir un bon lloc des d'on veure l'obra. A dins, una platea improvisada plena de cadires de fusta s'anava omplint de veïns, de curiosos i d'aficionats al teatre fins que poc abans de les deu ja era ben ple. Algunes actrius i actors treien el cap dissimuladament pel costat dels 'biombos' per espiar i posar-se més nerviosos en descobrir que fins i tot hi havia qui portava cadires de la terrassa del bar per no perdre's l'esdeveniment; d'altres preferien amagar-se en un racó repassant el text com si encara fossin a temps d'aprendre aquella frase maleïda.

S'apagaven els llums de la sala, havia arribat l'hora de la veritat, encara se sentia alguna canalla parlant i els focus cremaven a tot drap. Les cadires de fusta es tornaven encara més incòmodes quan la directora explicava que la peça duraria dues hores i no hi hauria mitja

part. Entre esbufecs, de ben segur que hi havia qui pensava que d'un grup que havia tardat tant temps en preparar l'obra, entre baralles i crisis més o menys dissimulades, no se'n podia esperar gran cosa, quan de cop tot es va desencadenar. L'entrada de les nenes cridant i ballant va portar al públic amb mig somriure fins a trobar a una noia estirada al llit, entre les pregàries d'un mossèn desconegut i les amenaces d'aquella mossa rabiüda amb els cabells vermellorsos (encara hi ha àvies del poble pensant qui devia ser aquell jovent que no coneixien). L'Aurora, rosari en mà, encomanada a pregàries i a supersticions, en Xavi que destil·lava mal geni i bondat, l'Adela que es multiplicava fent varis personatges i aquells crits de la Rut despenitjada amb els ulls mig embogits...

La gent tenia el cor encongit mentre la Lola aguantava estoicament les fuetades per acabar trastornant-se i parlar de bruixes, bruixes de Salem, i les nenes s'hi sumaven acusant a tort i a dret per tancar el primer acte. El segon ens portava cap a la discussió a casa del senyor i la senyora Proctor, descobrint un parell d'actors novells, amb una asturiana ressentida i amb

el cor fred, esquerdat, per la deslleialtat d'un servidor que desembocava en un enfrontament inevitable. La prudència i la bona fe de la Cristina (que va acabar ben masegada després de tantes empentes i sacsejades del senyor Proctor) semblava posar un xic d'innocència entre tanta discussió, juntament amb aquell altre mossèn jove, amb pinta de sensat, espigat, de veu fonda i que les iaies del poble tampoc van conèixer. Però i en Toni? Oi que deien que sortia en Toni? Per ell es reservaven llargues intervencions plenes d'autoritat i caràcter, que ompliren l'escenari durant tota la segona part, ens capbussaven en un judici per bruixeria i mantenien el silenci a la sala, fent que ningú se'n recordés de la incomoditat de les cadires de fusta. L'obra arribava al seu final entre dilemes sobre salvar la pròpia vida o mentir, entre crits i mostres d'orgull i un instant darrer que posava la pell de gallina enmig de les llàgrimes de l'asturiana; "ahora tiene su pureza, que no permita Dios que sea yo quien se la quite" deia entre sanglots mentre el meu personatge es dirigia serè (i mig afònic) cap a la forca. ✱

CRISTINA TOMÀS VIDAL

El Grup de Teatre La Barraca estrena l'obra Les Bruixes de Salem

Cristina Tomàs Vidal

La directora, Carme Sala, va proposar un gran repte al Grup de Teatre La Barraca: representar l'obra "Les Bruixes de Salem", un drama en quatre actes escrit per Arthur Miller el 1953. L'obra ens trasllada a l'any 1692 al petit poble de Salem (Massachusetts) on corre el rumor que un grup de noies van fer un malefici invocant esperits al bosc. Els

habitants sospiten que hi ha bruixes a la comunitat i que el Diable s'està apoderant de Salem, el poble queda immers en una estranya histèria col·lectiva i comença un judici on hi ha venjances terribles i persones innocents són condemnades a mort.

La preparació de l'obra no va ser fàcil, la llarga llista d'actors que hi van prendre part van haver de treballar a fons per posar-se a la pell d'uns personatges sovint retorçats i obscurs. El guió era exigent i les escenes demanaven una gran complicitat entre actors, això, entre d'altres factors, va fer que el procés de l'obra no fos un camí de roses.

Després de mesos de feina i de molts divendres d'assajos, es va estrenar l'obra el passat 24 de febrer a les 10 de la nit a la Sala Polivalent de Copons.

La sala va quedar plena i durant dues hores sense interrupció els espectadors van quedar

atrapats en una tràgica història basada en fets reals.

Al final de l'obra, després d'haver estat en rigorós silenci durant tota la representació, el públic va respondre amb un efusiu aplaudiment. Tan actors com directora van quedar molt contents de la feina feta. Ara fins la pròxima...

Els personatges, dirigits per Carme Sala, van ser interpretats per Adela Sena (Mercy Lewis/Rebeca Nurse), Adrià Morrerres (Reverend Parris), Aurora Domínguez (Ann Putnam), Cristina Tomàs (Mary Warren), Laura Gutiérrez (Elisabeth Proctor), Lola Brusau (Tituba), Montse Fernández (Abigail Williams), Nerea Marín (Susanna Walcott), Òscar Ferrer (Reverend John Hale), Ricard Ribera (John Proctor), Rut Vilumara (Betty Parris), Toni Riera (Comissionat del Governador, Danforth), Xavi Aparisi (Giles Corey). ✱

El Bibliobús Montserrat estrena vehicle a Copons

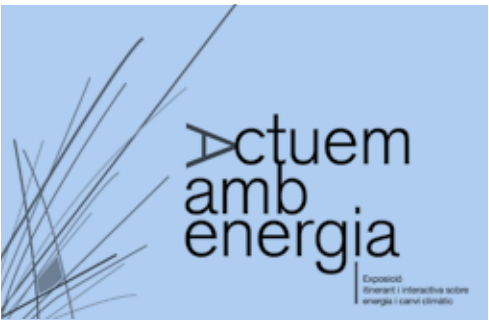
Elisenda Mercadal Segura

El dissabte 20 de gener, coincidint amb la Festa Major de Sant Sebastià, es va inaugurar a Copons el nou vehicle del Bibliobús Montserrat.

Aquest forma part de la Xarxa de Biblioteques Municipals de la Diputació de Barcelona, integrada per 225 biblioteques i 10 bibliobusos que treballen de forma coordinada perquè tothom tingui accés a la cultura. El Bibliobús Montserrat té més de 3.000 usuaris i continuarà donant servei a 12 municipis de la comarca de l'Anoia: La Beguda Alta, Castellolí, Cabrera d'Anoia, Jorba, Carme, La Llacuna, Òdena, Sant Martí de Sesgueioles, Sant Martí de Tous, La Torre de Claramunt, Vallbona d'Anoia i Copons. La peculiaritat del nou vehicle, de 10,5 metres de llarg, és la incorporació d'una petaca extensible que fa que, un cop oberta, l'amplada del vehicle passi de 2,5 a 3,5 metres. D'aquesta manera es pot disposar d'un espai més ampli que permet que els usuaris es moguin amb més llibertat així com organitzar activitats de diferent format. També s'incorpora un petit escenari, un sistema d'il·luminació ambiental amb LEDs, endolls accessibles pels usuaris, una pantalla gegant per a diferents usos, màquina d'auto-prèstec i servei de cobertura wifi. A més, incorpora una plataforma elevadora per a persones amb cadira de rodes. L'acte va començar al migdia a la zona del poliesportiu, lloc habitual de parada del Bibliobús,

on els gegants Emmanuel i Raimunda van rebre als nombrosos assistents amb els seus balls. Seguiren els parlaments inaugurals a càrrec de Martí Pujol, vicepresident tercer de la Diputació de Barcelona; Alba Vergés, diputada al Parlament de Catalunya; M. Carme Freixa, presidenta de l'Associació de Micropobles de Catalunya; Núria Monclús, directora de l'escola de Copons, i de l'alcalde Francesc Salamé. Tothom va poder visitar el nou vehicle, fer el vermut i acabar la festa gaudint de l'espectacle familiar "Amb B de Brossa" de TeatreAula, a la Sala Polivalent, acompanyats pel Gènius i la Valentina, els personatges del portal infantil de la Biblioteca Virtual. El Bibliobús Montserrat continuarà oferint els serveis de biblioteca mòbil com fins ara, adaptant-se a les necessitats d'avui dia i amb perspectives de futur. Recordeu que ve a Copons cada quinze dies, els dijous de les 11 a les 13h30, i que podeu trobar més informació sobre el calendari, les parades i els horaris a: <https://bibliotecavirtual.diba.cat/bibliobus-montserrat> Que per molts anys es pugui comptar amb aquest recurs que apropa llibres, música, revistes, pel·lícules... a tots els racons del país. Que el sapiguem valorar i aprofitar. ✱

Exposició Actuem amb energia

El 24 de gener es va inaugurar a Copons l'exposició itinerant "Actuem amb energia" dissenyada per la Diputació de Barcelona per divulgar la situació actual del clima i com podem contribuir en la mitigació del canvi climàtic.

L'exposició mostra com, a partir d'un recurs que es troba a la natura, podem acabar encenent un llum; els avantatges i els inconvenients derivats d'aquest procés; els efectes del nostre consum; què és el canvi climàtic i quines conseqüències té; i com es pot veure influenciat per l'estalvi i l'ús eficient de l'energia en el nostre dia a dia. Consta de cinc àmbits que introdueixen gradualment diferents conceptes vinculats amb l'energia com ara com es genera, dades i curiositats sobre el seu consum, accions que es poden desenvolupar per aconseguir un bon estalvi energètic i com les administracions locals, nacionals i internacionals hi tenen un paper important. Per exemple la mesura de l'impacte en el clima, la "petjada de carboni", que simplificant és l'equivalent als Kg de CO₂ que genera una persona a l'any. Aquesta mesura permet establir accions i estratègies per reduir les emissions de gasos amb efecte hivernacle. L'objectiu és que les persones que la visitin aprenguin de forma rigorosa i científica, però a la vegada amena, els conceptes clau en relació amb l'energia i el canvi climàtic. ✱

Consolidació dels sopars del Grup de Dones de Copons

Alba Franquet Binefa

Enguany ja fa cinc anys que ens reunim en un sopar mensual les dones que vàrem participar en el taller de "mones de Pasqua" el mes de març de l'any 2013. Llavors va sorgir la idea de reunir-nos els primers dissabtes de cada mes. Aquesta activitat ja s'ha convertit en un clàssic de les activitats de Copons. El que primer va ser una trobada per celebrar l'èxit del taller, ha esdevingut la trobada mensual en la qual ens reunim entre vint i vint-i-cinc dones. Posteriorment s'hi van afegir alguns marits, que en taula a part, també gaudeixen de la trobada per fer petar la xerrada. Gràcies a totes (i a tots), per continuar gaudint de la companyonia que genera la trobada i que per molts anys puguem continuar gaudint-la! ✱

Festa major de Sant Sebastià

Futbol Sala Copons - Sant Martí de Tous

Fes la teva truita! Concurs de truita de patates

Imma Lloró Torrents

Aquest any es va decidir tornar a fer el concurs de truita de patates perquè sempre ha estat un èxit de participació i volíem aprofitar els plats del concurs pel sopar de després. Ho vam encertar de ple, ja que es van superar totes les expectatives amb un total de 37 truites. Suposem que els premis també van ajudar a que la gent s'animés a participar, ja que els guanyadors estaven convidats a un sopar a l'espai gastronòmic "8 cadires" d'Igualada. La feina més costosa, però, va ser pel jurat: la Sandra, el Ricard i l'Àlex, que van haver de provar-les totes i decidir quines serien les tres guanyadores. Aquí teniu les receptes de les premiades per si us animeu a fer-les algun dia.

Premi a la millor presentació

SUSHITORTI
de la Jenni de Cal Poldo

Es fa una truita francesa com si fos una crep, hi poses diferents ingredients, ho enrotlles i ho talles a la mida del "sushi":

Ingredients pel farciment:

Patata fregida, ceba caramel·litzada, pollastre i espàrrecs verds tot tallat a trossos.

Formatge cremós estès per la truita i trossos de "surimi", Nutella per sobre i plàtan sencer.

NÚRIA PONS TORRENTS

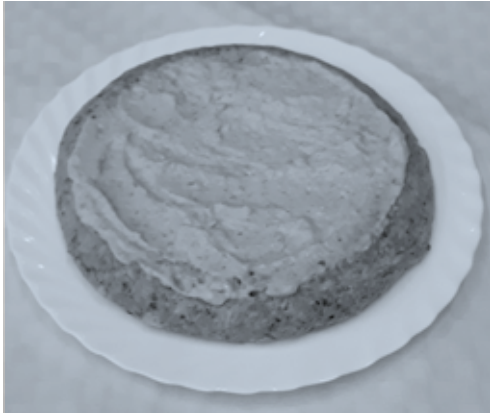

Premi a la truita més original

TRUITA DE PATATES I ORTIGUES
de l'Aurora

Ous
Patates "morades"
Ortigues
All negre
Ceba caramel·litzada

El cullen les ortigues amb guants perquè sinó piquen molt i es renten ben netes, després es fan ofegades amb una mica d'oli. Seguidament es caramel·litza la ceba a foc molt lent i es fregeixen les patates. Quan està tot cuit, es barreja juntament amb un all negre tallat a làmines i els ous batuts, i es fa la truita. Si es vol també es pot posar aquesta barreja dins uns motlles per fer magdalenes i es couen al forn.

Premi al millor gust

TRUITA DE PATATES AMB ALLIOLI DE CODONY
del Manseti

Ous
Patates
Botifarra blanca
Botifarra negra
Allioli de codony

Es fregeixen les patates per una banda i les botifarres desfetes per una altra, després es barreja tot juntament amb els ous batuts i es fa la truita. Farem un all i oli de codony, que es fa igual que el d'ou però substituint-lo per codony cuit, i el posarem per sobre la truita. Si es vol, un cop acabat, es pot posar a gratinar. ✱

Trobada de músics de Copons

Jordi Closa Franquet

El diumenge 21 de gener al migdia, dia de festa major d’hivern del poble, va haver-hi una altra Trobada de músics de Copons, aquesta ha estat la cinquena.

És de les vegades que la sala polivalent es fa petita per tal de poder aplegar a tanta gent. En aquesta ocasió van haver-hi fins a disset actuacions. Els primers de sortir a l’escenari van ser en Jordi Calaf (clarinet) i el Roger Marimon (violí) que van interpretar “Eccossaise in G”. El Roger es va quedar a l’escenari per oferir en solitari “Napolitan”. El Pau Orpí (trompeta) ens va delaitar amb dues boniques peces: un tango i la coneguda cançó de “Harry Potter”. Després va ser el torn del Bernat Marimon (baix) que va interpretar “Villing in the name of”. Tres dels músics més petits d’aquesta trobada ens van interpretar el conegut “Ja som aquí”: la Quima Closa (clarinet), la Jana Pocoví (guitarra) i el Quim Pocoví (baix). La Quima va quedar-se a l’escenari per oferir-nos “Humoresque” en solitari. L’Anna Melgosa, la violinista més petita de tots, va pujar a tocar un parell de peces de Schumann amb el seu violí.

La Martina Muñoz (violí) i la Jorgina Marimon (guitarra) van oferir-nos la coneguda cançó de Josep Thió, “Quan somrius”. El Biel Closa (piano), la Quima Closa (clarinet) i el Jordi Closa (acordió) ens van tocar “Oh Susanna”. Seguidament el Biel es va quedar a l’escenari per oferir-nos, en solitari, la cançó de la pel·lícula “Indiana Jones”. Torn ara pels violins, la Martina, la Marta i la Maria Melgosa van tocar una parell de peces: “Suite Celta” i “Canon Inversus”. Seguidament la Martina Muñoz (violí) i el Carles Muñoz (piano) ens van brindar la peça “Over the rainbow”. La Quima Closa (clarinet) i el Jordi Closa (acordió) van oferir-nos “The entertainer”. El Jordi Closa es va quedar a l’escenari i juntament amb la Martina Muñoz ens van tocar la cançó italiana “Guarda la luna”. A continuació una barreja de músics d’edats i instruments ben variats: Quim Pocoví (baix), Biel Closa (piano), Albert Reixachs (berra), Gonzalo Pocoví (bateria) i Jordi Closa (acordió) van fer sonar “Down by the riverside”. Els més grans van continuar a l’escenari interpretant-nos “Bella Ciao”. Els últims en actuar van ser “Brothers band” quatre músics provinents de Calaf però amb arrels a Copons: Roger Planell (acordió), Núria Planell (acordió), Albert Reixachs (berra) i Carles Reixachs (bateria). Ens van oferir tres temes: “Buckets”, “She is drunk all the time” i “Jelem, Jelem”. Va ser una jornada molt festiva amb músics molt propers i de gran qualitat. ✨

ELISENDA MERCADAL SEGURA

Escola

Àguiles

Enguany, els mitjans hem tingut unes aules ben particulars: mig curs vam estar a l’ “auleta de dalt” i mig curs l’hem passat a la “sala de fusta”, on hem tingut més espai però també més calor, fred i goteres. No ha deixat de ser divertit ja que cada cop que plovia ens havíem de mudar perquè el soroll de l’aigua no ens deixava sentir-nos i també perquè cada matí sentíem passar el gat i de tant en tant algun ocell reposava sobre el nostre sostre. Tot i rebre aquests petits plaers, aquest juny hem acomiadat la sala ja que l’any vinent serem un grup una mica més gran (rebrem amb els braços oberts els 3 fantàstics de segon) i farem cap a l’aula gran de dalt, que el grup de la Cristina deixa per ajuntar-se amb els més petits de l’escola a la Sala Polivalent. A la “sala de fusta” hi tindrem un laboratori i l’ “auleta de dalt”, una biblioteca. Ja ho veieu: nou curs, nous canvis! I així ens anem adaptant mentre esperem amb il·lusió que les obres de la rectoria puguin enllestir al llarg del curs vinent. Bon estiu! ✨

El blog de l'escola

Aquest curs el grup de Grans hem col·laborat en la redacció de notícies pel blog de l'escola, una eina digital molt important que permet estar al corrent de tot el que fem al centre. Ens hem convertit en un veritable equip de redacció –fet que ens ha permès, entre d'altres, treballar molt l'expressió escrita– i al llarg del curs hem parlat d'un munt de coses que han passat a l'escola, com per exemple...

Equip de redacció

<https://www.copons.cat/escola/>

El que aprenem
Projecte sobre els minerals

El que celebrem
Halloween at the school!

El que compartim
Castanyada

El que decidim
Assemblea

El que descobrim
Martí Galí, oceanògraf

El que estimem
Welcome, Charlotte!

El que gaudim
Circ de les Feixes

El que llegim
Padrins lectors

El que sentim
Verdura i fruita

El que serem
La nova escola

El que som
La nostra lletra

El que vivim
El conill

Motos

Aquest any els nens i les nenes més petits de l'escola (la classe de les Motos) ens hem passat el dia fent petites investigacions en les propostes dels diferents espais.
Hem tingut al nostre abast una càmera fotogràfica amb la que hem pogut fer registre dels nostres descobriments.
Aquí us en deixem un petit recull:

BUFAVA AQUESTA BOLA ERA VERMELLA I DE LLANA. SORTIA RÀPID.

LA BLANCA SORTIA FIIIIIIIIUU. MOLT RÀPID.

I AMB AQUESTA DE FUSTA NO FUNCIONAVA PERQUÈ ERA DE FUSTA.

EL PAL FEIA AIXÍ! COM UN TRIANGLE!

HE DOBLEGAT EL MIRALL I ES VEIEN TRES CARES! L'HE DOBLEGAT CAP ENDINS.

AQUÍ VA PASSAR QUE HI HAVIA UN ESGLAÓ AL MIG I PER AIXÒ ES VA QUEDAR PARADA DINS EL TUB.

HE FET UNA LÍNIA RECTA AMB ELS ANIMALS! N'HI HA 10!

UN EQUILIBRI ESCPECIAL: HO HE FET EQUILIBRAR AMB ELS MÉS FORTS HO HE FET AMB MOLT DE COMPTE PERQUÈ NO CAIGUI.

HE FET UNA CONSTRUCCIÓ QUE EM VA COSTAR MOLT. ELS TORNILLOS PETITS EM VAN COSTAR MOLT PERQUÈ QUEIEN, ELS GRANS NO. LA VAIG FER BEN RECTA I EN EL MIRALL ES TORÇAVA.

ES BUSQUEN...

Avis o àvies que tinguin ganes de venir a llegir una estona als nens i nenes de l'escola.

Ens agradaria molt que persones grans del poble (no cal que siguin familiars dels alumnes) s'animessin a venir un dia a la setmana (encara hem de concretar quin) a les 3 de la tarda a fer lectura amb els nens i nenes. Es tractaria de llegir amb un o dos infants que no serien fixes i, qui s'animi a més, de fer altres activitats semblants com llegir davant de tots i totes.

Necessitem models!

I estarem contentíssims de rebre els correus dels qui us decidiu a l'adreça electrònica del centre: a8016291@xtec.cat

Moltes gràcies per endavant

Plàtans

Ha arribat el dia d'anar a desenterrar el pit-roig. Agafem el mapa i els fulls on surten quantes passes vam fer, ens ho mirem bé per saber quines són les passes que hem de fer. El Dan, l'Aran i la Itzel ens van dient quantes passes cal fer cadascú per arribar fins al lloc on vam enterrar el pit-roig.

Ja hi som!! Comencem a fer el forat, trobem un cuc molt lleig i gordo, terra i més terra i de cop i volta el cap i el bec del pit-roig, res més, només això.

Com pot ser? On és la resta? Aquest cuc tant gordo potser s'ha menjat el pit-roig diuen uns quants. Tenim sort que a l'hort del costat hi ha l'avi del Guillem, li expliquem què ens ha passat i ens diu que la resta de pit-roig s'ha podrit, la pluja i l'aigua ha fet que es podrís i que ja no hi sigui. I també ens diu que el cuc es diu cadell, és un cuc que es menja totes les arrels!

Decidim tornar a posar el cuc allà on era i ens emportem el cap del pit-roig per mirar-lo bé a la classe.

BAMOS IR TODOS
JUNTOS

VEM FE UN MAPA I VEM
FEPASAS CAP A LA PORTA
I AL DIA 18 I BEM VEURE
AL MAPA I BEM FELAS PASAS
DALA PORTA

ANS VEM TRUBA UNA URUGA
LI VEM RAGONTA AL
AVI DAL GUILLEM
I ANS VA DI
CA AS DEIA
CADELL
PRO
U VEM BUSCA A LURDINADO I AS
DIU CUC BLANC

NO BEMOS ENCOVART EL CUERPO
LES PIERNAS

SOLO VAMOS ENCONTRAR
LA CABESA CON EL
PICO I NO AVIA
SEREBRO

DUMES VAMT UBA IN
CAP I AL BEC

LES POTAS NO U BEM TRUBAI
TAMPOC BEM TRUBA EL COS I
LES PLUMAS

CAP BEC

NO BEM TRUBA LASAWC

NO BEM TROBA EL SERBELL PARCE
U BEM TALLA I NO BEM TROBA

Activitats organitzades per l'AFA de l'Escola de Copons

AFA Escola de Copons

Cantada de Nadales a les cases

Un hivern més, un nombrós grup d'alumnes d'edats diverses de l'Escola de Copons va trobar-se la tarda del divendres 22 de desembre per anar a cantar Nadales a diferents cases de Copons. Aquesta, és una tradició de molts anys que entre tots fem que es mantingui i no deixi d'existir. Es va fer parada a una dotzena de cases. Després d'oferir el repertori nadalenc, tots els cantaires van ser obsequiats amb dolços, llaminadures i aplaudiments d'agraïment. Enguany les cançons anaven acompanyades per una caixa de música que anava sonant al girar la manivela amb un excel·lent so. L'activitat va finalitzar amb una merescuda xocolatada i una estona de jocs en família.

Carnestoltes

El divendres 9 de febrer vàrem fer la celebració de Carnestoltes. Els alumnes de l'Escola de Copons es van disfressar de pingüins. Les disfresses havien estat elaborades prèviament a l'escola per part dels mateixos alumnes. També es va construir un Rei Carnestoltes que va ser el personatge protagonista que encapçalava la rua pels carrers del poble. Al llarg de la cercavila, els nens i nenes feien parada per cantar i ballar una cançó anglesa que havien après amb la Charlotte (la noia anglesa que ha estat aquest curs a l'escola). A part del Rei Carnestoltes, aquest any a la cercavila també va participar-hi un gros drac, provinent de Rubió, el qual tots els nens i nenes que van voler el van fer passejar i ballar pels carrers de Copons. La festa va acabar a la placeta davant del bar amb diverses danses per a tothom.

Classes d'speaking amb la Charlotte

Aprofitant que aquest curs a l'escola hem tingut a la Charlotte, una noia anglesa que ha estat a l'escola durant mig any, des del mes de gener fins al juny, vàrem pensar de fer uns grups de conversa per tal de practicar la llengua anglesa. L'activitat va ser ofertada a nivell de poble, on tothom qui pogués o volgués podia participar-hi. La resposta va ser molt positiva i es van poder fer tres grups: dos els dimarts a la tarda, de 15 a 17h, i un altre els dijous de 19 a 20h. Ha estat una experiència molt bona que esperem que tingui continuïtat el proper curs!

Sant Jordi

Aquest any el 23 d'abril, diada de Sant Jordi era dilluns i l'Escola de Copons ho va celebrar muntant, durant tot el dia, una parada a la Placeta de Cal Segura. La parada va ser autogestionada pels alumnes de l'escola. Uns dies abans de Sant Jordi, els alumnes van passar per les cases del poble donant informació de la parada i tothom qui volgués podria tenir el seu llibre el dia de Sant Jordi a la parada. Només calia reservar-lo telemàticament o personalment posant-se d'acord amb l'escola. A part dels llibres demanats, a la parada també n'hi havien en estoc per qui no hagués pogut fer reserva. A part de llibres, també oferien roses. Havent dinat la jornada va continuar. Es van adequar uns espais del poble on es farien diferents activitats relacionades totes amb Sant Jordi.

A la Rectoria s'explicava un conte i després referent al què havien escoltat, els nens i nenes podien fer construccions de lego. Dins l'escola es va explicar un conte amb ombres xineses i en una altra aula van oferir un curtmetratge. Al costat de la parada van muntar una zona chill-out amb gandules on es podia escoltar un conte amb auriculars asseguts còmodament. A la Plaça Ramon Godó hi havien diferents títols de contes coneguts i els participants havien de fer dibuixos relacionats amb el conte. Al costat del Poliesportiu, la Txell va teatralitzar el conte de "La vaca Taca" deixant bocabadats a petits i grans. Va ser una jornada cultural i festiva molt intensa.

Festa final de curs

El dissabte 2 de juny es va celebrar la festa final del curs 2017-2018 de l'Escola de Copons amb un programa molt interessant. La festa començava puntualment a les cinc amb la cantata "El Petit príncep" protagonitzada per tots els alumnes de l'escola de Copons. A part de saber-se el guió dels diferents personatges i les llargues lletres de les cançons, els alumnes van fer-se els decorats i les disfresses dels personatges. Després de la representació es va fer l'entrega d'obsequis als quatre tutors d'aquest curs i a la resta del claustre de mestres. També es va donar una fotografia de record a cada alumne del seu grup-classe. Els últims obsequis van ser per els tres alumnes que aquest curs han fet sisè i ja han acabat la seva etapa escolar a l'Escola de Copons: el Biel, l'Arnau i l'Hada. A ells se'ls va fer entrega d'una calculadora científica i d'un àlbum personalitzat amb un recull de dibuixos de com els veuen els seus companys d'escola. Després d'aquests moments emotius, es va sortir a fora. Dins la pista poliesportiva els escolars van trobar-hi una sorpresa: se'ls havia preparat una festa d'espuma. Tots i totes van quedar ben blancs d'espuma i molls i sobretot molt contents. Seguidament es va fer el sopar popular que va anar acompanyat d'un participat karaoke! ✨

Caramelles 2018

Un regal de tots i per a tots

Carles Muñoz Pallarès

Un any més caramelles a Copons. El passat 8 d'abril, II diumenge de Pasqua, balles-ters, bastoners, cantaires, cistellaires, grallers i músics sortírem a escampar cants, balls i flors pels carrers del poble i continuar així amb la tradició de celebrar la bona nova pasqual i l'arribada de la primavera.

La generosa pluja del matí no va fer minvar les ganes de festa dels artistes i es van viure imatges inèdites com ballades aquàtiques o cantades dins de garatges. La pluja també va obligar a fer dins l'església la cantada/concert i la mostra de balls bastoners que normalment es fan al pla de missa, sortint d'ofici. Aquesta

circumstància afavorí que la interpretació dels cants tingués un aire més lluit i que el públic la pogués gaudir amb més comoditat.

Les cançons que ompliren els carrers i places enguany foren *Marieta Cistellera* (popular catalana), *La Gata i el Belitre* (tradicional catalana amb lletra adaptada a les caramelles coponenques per Teresa Múnera), *El llimoner* (de Will Holt) i *És la Moreneta* (d'Antoni Carcellé). Aquesta última sardana ens vàrem atrevir a cantar-la a dues veus, la qual cosa fou un petit repte col·lectiu. A més a més, dins l'església oferírem uns crèdits especials amb *L'Estaca* (de Lluís Llach) i *Els Segadors*.

Els bastoners picaren, al seu torn, *El Violet*, *El Patatuf*, *La Pepa*, *El Gall i la Gallina*, *La Plaça Gran*, *La Pastoreta*, *La Polca d'Ours* i *Passi-ho bé*.

Per a mi personalment aquestes caramelles foren molt intenses, ja que vaig ajudar a l'aprenentatge de les cançons durant els assajos i dirigir els cants per a poder fer-ne, entre tots, una bona interpretació. Vaig tenir la satisfacció de poder posar en pràctica, amb més o menys encert, els meus rovellats coneixements musicals. Agraeixo des d'aquí la confiança i paciència de tots els cantaires, així com l'ajuda inestimable dels músics. Que ningú tingui cap dubte que vaig aprendre més jo dels cantaires i músics que no pas ells de mi mateix.

Les caramelles són una festa molt entranyable que moltes famílies viuen conjuntament amb representants de totes les generacions. Cadascú s'implica poc o molt, alguns tenen un paper més vistós que d'altres, n'hi ha de constants i n'hi ha que no ho són tant. Tant és, tothom suma per perpetuar una tradició que a Copons ja ve de molts anys. Però és de justícia fer una menció especial al Jordi Closa que és qui, en primer terme, es posa al davant de l'organització de la festa. Una festa que és un regal de tots i per a tots, tant per als qui canten, toquen instruments o ballen, com per als entusiastes vilatans que esperen il·lusionats als balcons l'arribada de l'alegria encomanadissa dels Caramellaires de Copons.

Per molts anys Copons! ✱

Concert de l'Ensemble de vent de l'Escola/Conservatori Municipal de Música d'Igualada

Anna Closa Pujabet

El diumenge 13 de maig dins del Cicle de Concerts d'Esglésies i Castells que organitza l'Escola/Conservatori Municipal de Música d'Igualada va venir a Copons l'Ensemble de vent d'aquest centre dirigit per Francesc Gregori.

A l'Església Parroquial de Santa Maria de Copons, una trentena d'alumnes que cursen Grau Mitjà al Conservatori van oferir als assistents un bon concert.

La varietat instrumental d'aquest conjunt és molt interessant, ja que el formen una bona colla d'instruments: flautes travesseres, oboès, clarinets, saxòfons, fagots, trompes, trompetes i trombons, acompanyats de la percussió.

Van interpretar peces de diferents estils. Per començar ens van oferir A Little Concerto Suite del compositor nord-americà Alfred Reed, especialitzat en música per a orquestres de vent i bandes.

Després ens van endinsar en el món dels viatges de Gulliver, de l'autor belga Bert Appermont, anant des de Lil·liput, un país on tot és de mida petita fins a Brobdingnag, que és un país de gegants.

També vam tenir una pinzellada de música soviètica amb la Marxa de Dimitri Kabalevski.

Finalment, la cirereta de l'actuació va ser el tema de la pel·lícula Pirates del Carib, on vam poder notar tota la força d'aquesta composició

gràcies als joves intèrprets.

La interpretació i la direcció de les obres va ser molt acurada, detallada i treballada i, tot i que l'acústica de l'església no és sempre agraïda, els assistents vam sortir molt complaguts, veient com la dedicació i l'esforç d'aquests joves intèrprets va donar un bon fruit.

Cal remarcar la presència dins del grup de la coponenca Rut Calaf.

Enhorabona per la feina ben feta! ✱

JORDI MERCADAL PRATS

Bastoners de Copons

Plaça Vella de Terrassa

De Terrassa a Sabadell passant per Santa Margarida de Montbui

Elisenda Mercadal Segura

Enguany les ballades de primavera dels Bastoners de Copons es van repartir entre l'Anoia i el Vallès, acompanyades per la meteorologia variable d'aquelles setmanes.

La temporada va començar el 8 d'abril amb les Caramelles, festa on sorgiren els primers balls de bastons de la vila als anys 60 i 80 del segle passat. El dia es va llevar amb una pluja insistent que va provocar escenes inèdites com la ballada aquàtica a la Roquera, que va deixar jaquetes vermelles i espadnyes completament xopes de bon matí, i l'actuació principal de cantaires i bastoners a dins de l'església de Santa Maria.

El matí assoleiat del 22 d'abril va acompanyar a la 37a Diada dels Bastoners de Terrassa. La colla padrina de Copons convida cada any a celebrar l'aniversari amb un bon esmorzar, cercavila i ballada final a la Plaça Vella que els bastoners envaeixen amb els diferents colors de les colles participants. Ball de Bastons de Salou, Bastoners del Casc Antic de Barcelona, de l'Antic Poble de Sant Pere de Terrassa, d'Esplugues de Llobregat, de Moià, Terrassa i Copons, picant alhora el balls apresos per fer plegats.

El 6 de maig a la tarda el temps va alegrar la Fira de la Multicultura de Santa Margarida de Montbui. Finalment el sol acompanyava al públic i participants de la 7a Trobada de Cultura Popular i Tradicional de l'Anoia que es van aplegar a la gespa de les grades del Passeig Catalunya. Falcons de Vilanova d'Espoya, Unió Cultural Extremenya Anoia, Cercolets d'Igualada, Trobadors de l'Anoia, Grup Sardanista de Montbui, Casa de Andalusia de l'Anoia i Bastoners de Copons oferiren un repertori ben divers que van gaudir tots plegats.

Finalment el 12 de maig la 43a Trobada Nacional de Bastoners de Catalunya, gran cita anual i festa grossa bastonera, que aquest any acollia la ciutat de Sabadell. La previsió meteorològica va obligar la organització a canviar un programa de 4 cercaviles que recorrien diferents barris més sopar i concert a l'aire lliure, reagrupant les 60 colles participants al recinte de la Fira de Sabadell. La tarda va donar una petita treva, aprofitada

per omplir la Rambla de música, color i repics de bastons, tot i que la multitudinària ballada final va haver de ser a cobert. Malgrat la pluja, bastoners i bastoneres d'arreu de Catalunya van compartir un any més aquesta jornada excepcional.

Esperem que el bon temps ens acompanyi aquest estiu per les ballades de festa major i una de ben especial al Berguedà. ✱

Rambla de Sabadell

Taller de bastons a l'escola de Calaf

Teresa Múnera Pascual

El passat dimarts 13 de febrer un parell de bastoners de Copons vam anar fins a l'Escola Alta Segarra de Calaf on ens esperaven els alumnes de segon de primària que enguany s'anomenaven la classe dels bastoners.

Vam començar parlant del nostre vestuari bastoner: pantaló i camisa blanca, mocador, faixa, faldilla i polaines vermelles i set betes de pinxo també de color vermell. Els vam mostrar tres tipus de bastons que utilitzem segons l'edat i la força de cadascú. A continuació vam ensenyar-los diferents picades de bastons: sota cama, rebatre, dalt-mig-baix...

Ens vam col·locar en grups de quatre per tal de practicar les picades apreses anteriorment. El cert és que van assolir-ho ben de pressa i vam passar a aprendre el ball del Violet. Cal dir que tots els nens i nenes estaven molt atents i motivats i amb moltes ganes d'aprendre el ball i aquest fet ens ho va fer més fàcil.

Després d'haver-lo provat i assajat diverses vegades, vam agafar les gralles i amb la música del Violet Sant Pere, els alumnes van mostrar tot el que havien après aquella estoneta practicant amb els bastons.

Va ser una matinal molt productiva i ben aprofitada. ✱

Els Gegants estrenen remolc

Glòria Fusteró Vidal

En el canvi d'estació de la primavera a l'estiu, i al mig de la temporada de sortides i actuacions, els gegants de Copons han estrenat un nou remolc, gentilesa de l'Ajuntament del nostre municipi.

Fins a finals de juny hem fet tres sortides. Al maig per la festa major de Rubió, que va coincidir amb un dia força ventós i fresc, tot i ja trobar-nos a aquelles alçades del mes de maig. L'Emmanuel i la Raimunda, així com els portadors, músics i acompanyants, ho vàrem suportar força bé, això sí, anant ben abrigats. La segona sortida va ser el passat 15 de juny a la residència d'APINAS, que acull persones amb una elevada disminució psíquica i física, i que està situada a la població d'Els Prats de Rei. Cada any ofereixen per aquestes dates la festa de la residència, on hi participen els residents amb els seus familiars, alcaldes de la mancomunitat i altres convidats relacionats amb la residència, aquest any han volgut donar-los una sorpresa amb l'actuació dels nostres

gegants més nous i també del nostre gegantó "el Lleig II", que van cridar molt l'atenció als residents, i fins i tot alguns d'ells van voler fer-se fotos amb ells quan estaven plantats. En aquestes dues primeres sortides, vàrem haver de portar els gegants d'un en un per no disposar del remolc que s'havia adaptat pels gegants més nous, ja que aquest ja estava destinat per a la recollida selectiva dels residus domèstics, i el nou que l'havia de substituir encara no estava a punt. Però com es sol dir, a la tercera va la vençuda, i el 30 de juny per la festa de Sant Pere de Copons, hem pogut estrenar finalment el nou remolc. Tota la colla dels geganters us donem les gràcies, ja que es tracta d'un remolc molt més ampli i més fàcil de carregar i descarregar els gegants i a més a més els seus il·lustres passatgers van més còmodes. Els que vam anar a aquestes sortides força properes a la vila de Copons, agraïm molt la bona acollida que vam rebre per part dels seus organitzadors. Us desitgem un bon estiu i de nou agrair-vos el vostre suport. ✨

JORDI RODELLAR FUSTERÓ

Davant de l'ajuntament de Rubió

Actuació a la festa de la residència APINAS

GLÒRIA FUSTERÓ VIDAL

Associació Copons de festa

Conxita Fàbregas Turull

Ha costat, però ho hem aconseguit. Des de fa molt de temps que s'anava al darrere de constituir una associació/comissió de festes a Copons; quan no era per una cosa era per una altra, i no s'acabava de formalitzar. Des de principis d'abril, es va començar a tirar endavant tota la paperassa necessària per donar forma al projecte, fa cosa de tres setmanes ens han donat l'aprovació definitiva des de la Generalitat, Departament de Justícia.

Per motius econòmics vam decidir buscar socis de sota les pedres, per veure si així, podríem comptar amb una mica més de pressupost (a part del que posa l'Ajuntament), a l'hora de programar activitats i festes. Pràcticament es va anar porta a porta explicant el projecte i demanant l'ajuda dels veïns per tirar-lo endavant. La resposta de la gent de Copons (ja sigui resident o estiuenc) ha estat exemplar, la veritat és que no esperàvem tan bona acollida, i tanta implicació per part de tothom: joves, no

tant joves, grans i molt grans. A dia d'avui, 3 de juliol, ja som 189 socis. Esperem que la bona acollida que ha tingut el projecte, duri en el temps, entre tots ho farem possible. Des de la junta us donem les gràcies a tots els socis i sòcies. També recordem que si algú encara no és soci i li faria gràcia col·laborar en el projecte, encara hi és a temps!

L'1 DE MAIG

L'1 de maig va ser el primer repte de la comissió, organitzar el primer acte (una paella) per recollir fons. La resposta dels coponencs/enques va ser espectacular, vam reunir a la plaça 107 persones amb la col·laboració desinteressada de molts veïns, entre ells la Lourdes Pujols que ens va fer la paella.

3 DE JUNY

Malgrat la pluja que ens va acompanyar durant quasi tot el dia, vam reunir una cinquantena llarga de veïns a la Sala polivalent. Aquesta vegada pica-pica, botifarra, cansalada, mongetes i amanides. Un cop més tothom disposat a col·laborar en tot el que fes falta.

23 DE JUNY

La nit del 23 de juny, revetlla al poliesportiu. Aquest cop vam ser 113 persones, des de les 18:00 hores, treballant perquè tot estigués a punt per a la nit més curta de l'any, i poder-ho celebrar amb coca, cava i ganes de passar-ho bé.

Esperem que no s'acabi aquí, ara ens queda el repte més gran, la festa major. ✨

Caminada a Copons

Carme Rialp Cercós
Infermera Equip d'Atenció Primària Anoia Rural

Aquest any, en honor al Dia Mundial de l'Activitat Física, el dia 6 d'abril, vam organitzar una caminada a Copons.

Vam quedar a les 10 del matí davant del consultori, vàrem caminar cap a la Caseta del Sec, la Font del Freixe i vam acabar la ruta al Gorg del Nafre. A part de caminar, vàrem gaudir de la naturalesa.

La promoció d'hàbits saludables és una de les mesures que més pot contribuir a la millora de l'esperança de vida de la nostra població. Per aquest motiu, és important que els professionals de la salut puguem transmetre el missatge i aconsellar la pràctica de l'exercici físic. Sabem que el sedentarisme és un factor de risc estretament relacionat amb el patiment de nombroses malalties cròniques.

Recordem que la pràctica regular d'exercici físic es considera bàsica per mantenir un bon estat de salut i beneficiosa per la prevenció d'algunes malalties.

Per nosaltres va ser molt positiu poder organitzar aquesta caminada. Per sort, vam poder contactar amb el Jordi Mercadal que és un gran caminador, coneixedor del territori, i amb entusiasme va marcar la ruta que podríem fer. Li agraïm la col·laboració.

També, volem donar les gràcies als participants del poble, rodalies i a altres professionals de la salut de l'Equip d'Atenció Primària d'Anoia Rural que van voler gaudir de la caminada.

Esperem que l'any que ve la puguem tornar a tirar endavant. Animeu-vos-hi.

CAMINAR és SALUT! ✱

JORDI MERCADAL PRATS

ELISENDA MERCADAL SEGURA

Taller: Fes el teu far

Martina Muñoz Mercadal

El dissabte dia 19 de maig, un grup de 15 persones que ens havíem inscrit al taller "Fes el teu far" ens vam trobar a les 17:00h a la sala polivalent. La M. Rosa Valls, que organitzava el taller, va ensenyar-nos a construir un far per posar a la terrassa o al jardí amb una llum recarregable que s'encén durant la nit.

Quan vam arribar el material ja estava preparat: la pintura, dos plats de torreta i quatre torretes, tots a la mida corresponent.

El vam anar fent seguint els passos indicats, i quan va estar pintat la M. Rosa els va envernissar. L'endemà vam tornar-hi per acabar-li de posar els detalls després de l'envernissat, ja que el vernís tardava vint-i-quatre hores en assecar-se.

Tots vam passar una estona molt agradable i entretinguda. ✱

UNA ESTONETA AMB LA NEUS

Imma Lloró Torrents

Fa temps que tenia ganes que la Neus vingués a Copons a fer algun espectacle però no sabia massa com dir-li, ja que fa uns anys va venir voluntàriament a fer el pregó de la Festa Major i l'experiència va ser nefasta. Ella que venia a l'hora concertada, tant contenta per actuar a Copons i acompanyada dels seus pares, es va trobar amb canvis d'horari d'última hora, dificultats per poder sopar i finalment sense poder fer el pregó, —Apa! ja te'n pots tornar cap casa! No cal dir que la frustració va ser compartida per la gran majoria de públic que érem a la plaça i que una bona part, que únicament venien a veure-la a ella, van acabar marxant. Com us podeu imaginar, després d'això, es feia una mica difícil demanar-li que tornés.

Però va ser ella, que sense rancor, i amb tota la bondat i naturalitat que la caracteritza, un dia a Madrid fent un vermutet a "Casa Paco", em va preguntar si creia que la gent l'aniria a veure a Copons si feia el seu monòleg "Un pedacito de mi".-I tant que sí-li vaig dir, ja podem anar buscant una data. Va mirar l'agenda i ja vam quedar, més o menys, un

cap de setmana que ens anés bé. La resta va ser fàcil perquè ens va donar totes les facilitats del món i es va adaptar als horaris i als recursos de què disposàvem. Fins a l'últim moment no teníem massa clar quanta gent vindria a veure-la, cada dia costa més que la gent participi dels actes que es fan al poble i feia poc temps havia omplert el Teatre de l'Ateneu a Igualada, també molts dels seus amics i coneguts ja l'havíem anat a veure en alguna de les seves actuacions anteriors; però va arribar el dia i la sala es va anar omplint, la majoria era gent del poble però també en van venir de fora, molts que repetíem i altres que no tenien ni idea de com seria l'espectacle però volien veure la Neus. Al final, vam ser uns 80 assistents els que vam poder gaudir d'un espectacle especialment emotiu, amb una Neus que es va mostrar molt propera i que ens va anar explicant foto a foto retalls de la seva vida, des de petita fins ara, anècdotes molt divertides i també moments molt durs i difícils. Pel final del l'espectacle es va reservar els agraïments i les dedicatòries, ens va transmetre els seus sentiments més profunds i ens va fer emocionar a tots. Va ser un moment únic, i molt especial, almenys per mi, d'aquells que ens queden per sempre. Després de l'espectacle ens va acompanyar al bar una estona i va ser com abans, com si no hagués passat el temps, xerrant amb tothom i rient amb el "desparpajo" habitual que fa que quan acaba de marxar ja la trobes a faltar. Gràcies Neus per compartir amb nosaltres una miqueta de la teva vida i que sàpigues que Copons és casa teva i t'hi esperem sempre. ✨

Copa Anoia de trial amb bicicleta

Pau Orpí i Jordi Orpí

El dissabte 26 de maig es va celebrar a Copons la penúltima prova de Copa Anoia de trial en bicicleta organitzada per l'Anoia Trial Academy.

L'assistència a la prova va ser molt alta, hi van participar al voltant d'uns trenta nens i joves. La prova es va fer al voltant del camp de futbol i de la riera i va constar de 4 zones amb diferents nivells de dificultat. Cada pilot podia triar quin era el nivell que li anava millor a partir de les seves habilitats. Qualsevol pilot pot participar-hi, ja que s'intenta que les zones siguin adequades a tothom, tant pels que tot just comencen com pels que tenen més experiència. Uns quants pares es van encarregar de dissenyar les zones i també de fer de controls. Els donem les gràcies, sense ells hauria estat molt difícil tirar endavant l'activitat. Després de tot l'esforç, hi va haver berenar per a tots, gentilesa de l'Ajuntament de Copons. En definitiva, va ser una molt bona tarda compartint aquest esport amb grans i petits. ✨

Setmana de la Gent Gran

Mª Gràcia Carreras Verdaguer

El dissabte 26 de maig va concloure la Setmana de la Gent Gran d'enguany que ha tingut diverses activitats amb força participació.

Els actes de la setmana van començar amb el Taller de la Memòria que ha tingut una durada de 8 sessions impartides els divendres de 10:30 a 12:00 hores i en les que hi han participat 12 persones. El dimarts 22 de maig, 27 coponencs i coponenques van fer una sortida a La Garrotxa i després de visitar Besalú, van dinar a Banyoles. Dissabte es van acomiadar les activitats tot ballant sardanes i amb un bon sopar pica-pica. Agrair a tothom qui hi ha participat i fins l'any que ve! *

Hereu i Pubilla

Regidoria de Participació Ciutadana

El Nil i la Dora van representar Copons a la FiraAnoia d'aquest any.

Tal i com és tradicional, Copons va tenir representació a les ofrenes de la FiraAnoia el diumenge 6 de maig. Enguany van ser el Nil i la Dora que estaven molt guapos. *

Festa de Sant Pere de Copons

Roser Grau Lluçà

Aquest any hem celebrat la nostra festa els dies 29 i 30 de juny, coincidint, com sempre, amb el cap de setmana del patró.

El dia de Sant Pere vam gaudir del concert combinat de Red Pèrill & Quico 13, i a la sortida del concert hi va haver cava per a tothom; després i com ja ha esdevingut tradicional, vam sopar cadascú amb els nostres convidats, i una casolana discoteca improvisada al carrer va tancar els actes del divendres. El dissabte a la tarda la Txell ens va explicar el conte "La vaca Taca", de la companyia Un món de contes. La colla de nenes i nens i els seus acompanyants és cada any més gran, la xocolatada va ser molt bona, i la festa es va acabar amb l'actuació excel·lent dels grallers, geganters i bastoners de Copons. A l'ermita hi vam exposar els cartells de la festa de cada any, que en aquesta darrera etapa van ser iniciades el 2012. *

ROSER GRAU LLUCÀ

Mossèn Enric Garcia

Carlota Martí Niubò

Avui a “Savis” la Carlota Martí Niubò ens escriu sobre Mossèn Enric Garcia, el nostre Sr. Rector.

Un savi ben especial ja que és savi en **espiritualitat**. Aquest és el seu objectiu bàsic i pel que s’ha preparat amb estudis de filosofia, teologia... Però també és savi en **fogons**, en **acollida**, en **organització**... i com que té un munt de parròquies al seu càrrec i un munt de tasques a fer també és savi en **aprofitar el temps**. Prou ens agradaria poder-lo tenir més estones al poble!

Montserrat Galí Segués

Em rep a la rectoria de Jorba, sento que em crida des de la cuina, per variar l’enganxo entre fogons. Mossèn Enric no para quiet ni un segon, quan no diu missa rep els pelegrins a l’alberg que regenta, cuina, prega, visita malalts, fa catequesis, prepara l’homilia del diumenge, té cura del bon estat de tots els edificis de les seves parròquies o llegeix. Ara està rellegint “L’Illa dels 5 fars” de Ferran Ramón Cortés: “el recomano molt, ajuda a millorar la manera com fem arribar els missatges, com ens comuniquem amb la gent”. De fet aquest és un dels seus reptes, transmetre la paraula de Déu: “l’encant de l’Evangeli és que els textos són vius, ens parlen” i Mossèn Enric, que es prepara l’homilia a consciència i sovint l’adapta a l’actualitat i la farceix d’anècdotes properes per atrapar l’audiència, aconsegueix que cada diumenge els feligresos l’escoltin i se’n vagin cap a casa pensant en el sermó i, fins i tot, el comentin a l’hora de dinar: “darrera dels 10 minuts d’homilia hi ha moltes hores de preparació”, m’explica.

Va néixer fa quaranta-quatre anys a Campdevàrol, com si ja fos un presagi, de casa seva en deien “Cal Diumenges”. Era el petit de dos germans, el seu pare es va morir quan tenia set anys i la seva mare –recorda– treballava de nit. Va estudiar els primers anys als Salesians

de Ripoll i després va anar al Seminari de Vic. “Aleshores feia d’escolà i m’agradava molt”. Les seves tres passions són Jesucrist i l’evangeli, la cuina i el teatre i ha aconseguit un bon equilibri entre les tres, tot i que té molt clar que si un dia el fessin triar, no tindria cap dubte, la seva vocació és fer de rector. Als nou anys va començar a treballar a “Ca la Paquita” fent de cuiner: “M’hi vaig presentar un dia i la mestressa em va llogar per treballar-hi els caps de setmana i els dies festius”. Així van anar passant els anys, i treballant darrera els fogons s’anava pagant els estudis. Quan va arribar a segon de BUP va escollir l’opció de nocturn per poder seguir cuinant durant el dia. De “Ca la Paquita” va anar a fer de cap de cuina al Santuari de Montgrony, un indret amagat i paradisiac on sembla que el temps avanci a una velocitat diferent. En aquesta època va conèixer Mossèn Àngel Riba “si sóc capellà és gràcies a aquest home”, recorda amb una barreja de respecte, agraïment i melangia. Riba va obrir una residència universitària a Vic i li va oferir ser-ne el cuiner. Va viure els jocs del 1992 d’una manera molt especial: Fent de cap de cuina de la subseu olímpica de Vic. Quan mossèn Enric parla de la seva època d’estudiant a Vic, ho fa sense dissimular els bons records que en guarda. I és aquí quan comença a satisfer la seva tercera passió: el teatre. Durant aquells anys també va estudiar interpretació i història del teatre “i haig de dir que m’ha servit molt per predicar”, reconeix. Fem un petit desviament en la conversa i parlem una estona de teatre, l’obra que ha vist més vegades, quaranta-dues (!) és Mar i Cel, cada vegada que l’han fet hi ha anat diversos cops, però no vol decantar-se per cap de les tres actuacions que se n’han fet fins ara “agafaria coses i actors de totes”.

És aleshores, al COU, quan comença a tenir clar que vol entrar al seminari, diu que no hi ha un moment en què senti una “crida” sinó que es va anar forjant amb el temps. Durant aquells set anys estudia filosofia i teologia i s’involucra en diverses causes: col·labora al Cotolego, al centre Joan Salvador Gavina i amb els germans de Sant Joan de Déu en l’acollida de transeünts. I els estius durant set anys anava a St. Feliu de Pallerols, a les colònies de la Fràter

de Girona per a minusvàlids. Eren, recorda, una quarantena de seminaristes, que venien de tot Catalunya menys de Barcelona, els estudis els feien a la Facultat de filosofia Ramon Llull i a la Facultat de teologia de Catalunya i residien al seminari interdiocesà a Barcelona, ara en són menys de la meitat. Parlem de l’absència de la religió en les nostres vides, mossèn Enric creu que hi ha una manca general de compromís, un requeriment indispensable per seguir Jesucrist. “Déu no està de moda”, diu. I tot i que reconeix que aquí, a Catalunya, molts ciutadans voldríem que avancés a un pas més ràpid, l’església —explica— “és una institució global, que s’ha d’adaptar a tots els països del món i a moltes cultures diferents, per això no va tan ràpid com alguns voldrien”. També li pregunto pel sagrament de la reconciliació, jo tinc la sensació que ja ningú va al mossèn per confessar-se i em corregeix “potser ha baixat la pràctica, però qui s’hi acosta ho fa de cor, de veritat”.

Abans d’ordenar-se capellà, el 23 de desembre del 2001, i sent seminarista l’envien a la parròquia de Roda de Ter, allà és un dels fundadors de l’esplai “El Casalot” que encara avui en dia té activitat. És ordenat diaca a Torelló i comença a fer classes al Pare Coll de Vic.

I un dia arriba la nit de Nadal del 2001 i mossèn Enric celebra la primera missa al seu poble natal, a Campdevàrol. “Vam fer una festa grossa, aquell dia”. La primera vegada que trepitja l’Anoia és per anar a Calaf, allà feia de vicari de les parròquies de Sant Andreu d’Aguilar de Segarra, Sant Jaume de Calaf, Santa Fe de Calonge de Segarra, Sant Miquel de Castellar, Sant Jaume de la Guàrdia Pilosa, Sant Martí Sesgueioles, Sant Pere de l’Arc i Santa Maria de Segur-Astor; i era capellà de les esglésies d’Aleny i de l’Astor i del Santuari de Puig de Ram. Compaginava la feina amb les classes a l’Institut del poble i als Maristes d’Igualada. Ara ja no fa de professor, però ho enyora. Al 2003 el rector de Jorba, mossèn Pere, començava a tenir problemes per conduir i, és clar, no podia anar amunt i avall a atendre totes les parròquies, mossèn Enric va venir per substituir-lo, en principi havia de fer-ho durant un any, però ja en fa 15 que hi és. Resideix a

I tu què ens recomanes?

Emma Vila Serra

Chalotte Lowe

Un llibre per llegir: A book I will recommend is “Wonder” (R.J. Palacio). I read it a few months ago and it was absolutely fantastic. I really liked it.
(Un llibre que jo recomanaria és “Wonder”(R.J. Palacio). El vaig llegir fa uns mesos i va ser absolutament fantàstic. Em va agradar molt).

Una pel·lícula per passar-s’ho bé: I really like “The proposal”, with Sandra Bullock and Ryan Reynolds. The grandmother is crazy and she dances around the fire. It’s really funny!
(M’agrada molt “The proposal”, amb la Sandra Bullock i el Ryan Reynolds. L’àvia és esbojarrada i balla al voltant d’una foguera. És molt divertida!).

Música per escoltar: Probably Hilltop Hoods, they are an Australian like hip hop band and they are really cool.
(Probablement Hilltop Hoods, són una banda australiana de hip hop i són molt guais!).

Un viatge per recordar: My best trip it’s probably going to Central America with my brother for six weeks and we went just start to university. It was fantastic.
(El meu millor viatge probablement és quan vaig anar a l’Amèrica Central amb el meu germà durant sis setmanes, hi vàrem anar just començar la universitat. Va ser fantàstic).

Un viatge pendent: I would like to go to Australia and then go travelling around Asia - to Thailand, Vietnam and visiting all of these places and then finishing in Australia and New Zealand.
(A mi m’agradaria anar a Austràlia i després viatjar al voltant d’Àsia- Tailàndia, Vietnam, visitant tots aquests llocs i acabant a Austràlia i Nova Zelanda).

Un hobby per desconnectar: I love sports so, anything where you run around and play with the team. I am not very competitive.
(M’encanten els esports, és a dir qualsevol esport on pugui córrer i jugar en equip. No sóc gaire competitiva).

Un plat per assaborir: Is probably roasted Mediterranean vegetables with gnocchi and tomato sauce.
(Probablement un rostit vegetal mediterrani amb “gnocchi” i salsa de tomàquet).

El teu racó preferit de Copons: I think the most beautiful place for me is the school. All the children and teachers are always so happy and it’s a very special place for me.
(Penso que el lloc més bonic, per mi, és l’escola. Tots els nens i les nenes i els professors estan sempre contents i per mi és un lloc molt especial).

Miquel Serrano

Un llibre per llegir: El diari d’Anna Frank, és un llibre colpidor.
Una pel·lícula per passar-s’ho bé: No soc gaire de pel·lícules però si n’haig d’escollir una em quedo amb “La vida de Brian”.
Música per escoltar: Els Amics de les Arts, Txarango, Lax’n’busto, Judit Neddermann...
Un viatge per recordar: Nova York, una ciutat molt especial! Per tornar-hi!
Un viatge pendent: Els Fiords, ha de ser espectacular!
Un hobby per desconnectar: Passejar amb la Pipa per allà on sigui.
Un plat per assaborir: El sushi m’encanta!
El teu racó preferit de Copons: És difícil triar només un lloc, els carrerons de Copons i el camí dels horts.

la rectoria de Jorba, que ha convertit en alberg i restaurant. Pel poble hi ha passat gent de tot arreu, Mossèn Enric calcula que hi fan nit més 300 pelegrins l’any provinents de tot el món: de Rússia, dels Estats Units, de la Xina, de França, d’Austràlia, de Polònia... “jo vull que un pelegrí s’hi trobi en família, aquí, i Jorba reuneix tots els requisits per fer-ho possible”. A Jorba s’hi creua el camí català del Camí de Santiago, el més important del món cristià juntament amb el de Roma i Jerusalem i és per això que al Bisbat de Vic li interessava que aquests pelegrins trobessin una rebuda cristiana quan fessin el seu pas per la comarca. Per Jorba, a més, també hi passa el camí Ignasià, el GR-7 i el camí dels països catalans, tots poden trobar un lloc on dormir i menjar i una conversa interessant amb Mossèn Enric en el seu pas per Jorba.

“A mi m’agrada fer de rector, estar en contacte amb la gent”, explica. I no es pot posar en dubte, és el rector de nou parròquies (Sant Martí d’Alborells, Santa Maria del Camí, Sant Llorenç d’Argençola, Santa Maria de Copons, Sant Peres de Jorba, Santa Maria de Montmaneu, Santa Maria de Rubió, Santa Maria de Veciana i Sant Martí de Maçana), capellà de dues esglésies (Carbassí i Sant Genís de Porquerisses), i vicari de Santa Maria de la Soledat i del Barri de Fàtima d’Igualada. A més, darrerament ha estat nomenat Membre del Consell Presbiteral de la diòcesi de Vic en qualitat de representant dels preveres menors de 50 anys. Entre les seves tasques com a rector subratlla la d’anar a visitar malalts a l’hospital “vagin o no vagin a missa” o organitzar les catequesis familiars. Sí, mossèn Enric involucra la família en la catequesi, “formem els pares perquè siguin ells els que facin la catequesi als fills, és la nova forma d’evangelització del S.XXI “. Va néixer a “Cal Diumenges” i us puc assegurar que els diumenges és molt complicat trobar-lo parat. Després de dir la missa a Rubió se’n va corrents cap a Copons i d’allà a Montmaneu. A les dues ja és a la rectoria per començar a servir els dinars i a la tarda, quan ja han marxat els comensals, encara obre dues hores el despatx interparroquial. ✱

Resum de fets, activitats i actes de gener a juny de 2018

GENER	05 Cavalcada de Reis 19 Comença la Festa Major amb concert de Juli Piris, versions de rock, pop i folk, a la Sala Polivalent 20 Sant Sebastià. Inauguració del Bibliobús, vermut popular i espectacle infantil "B de Brossa". A la tarda exhibició de Bollywood, concurs de cuina "Fes la teva truita!", sopar popular amb karaoke i disco mòbil de la DJ Virgi, a la Sala Polivalent 21 Partit de futbol sala, categories Micro i Pre-Benjamins, Copons - Sant Martí de Tous 21 Ofici solemne en honor de Sant Sebastià. 5a Trobada de músics de Copons i vermut. A la tarda ball amb "Som-hi Band" i el tradicional ball de la crespella 24 Inauguració de l'exposició "Actuem amb energia" a la Sala Polivalent
FEBRER	04 Presentació del documental col·lectiu sobre l'1 d'octubre a l'Anoia i l'Alta Segarra, "La revolta de l'U", a la Sala Polivalent 06 Inici de les converses d'anglès en grup amb el suport gramatical i de vocabulari de la Charlotte Lowe, organitzades per l'AFA de l'escola 09 Festa de Carnestoltes de l'escola i rua pels carrers 13 Els Bastoners de Copons fan un taller als alumnes de 2n de primària de l'escola Alta Segarra de Calaf 24 Estrena de "Les bruixes de Salem" a càrrec del grup de teatre La Barraca, a la Sala Polivalent 28 Copons es desperta nevant
MARÇ	23 Punt Jove Copons: Xerrada de mobilitat sobre voluntariats i camps de treball
ABRIL	03 Inici Taller de disseny gràfic, els dimarts fins al 22 de maig a la Sala Polivalent, organitzat pel Punt Jove de Copons 06 Caminada pels volts de Copons en motiu del Dia Mundial de l'Activitat Física 07 Intercopons: Instamaps de Copons amb la Rut 08 Caramelles 14 Reunió informativa de la nova Comissió de festes de Copons 20 Taller de la memòria "No t'oblidis" impartit per Eric González a la sala de plens de l'ajuntament 20 "Un pedacito de mí", monòleg de Neus Sanz a la Sala Polivalent 22 Els Bastoners de Copons participen a la diada del 37è aniversari dels Bastoners de Terrassa 23 Sant Jordi. Parada de llibres de l'escola a la Placeta de Cal Segura i activitats en família 23 Es posen a la venda els nous domassos de Copons
MAIG	01 Paella popular per recollir fons per la Comissió de festes 02 Es recupera el servei diari d'atenció al públic de correus 05 El Nil i la Dora, hereuet i pubilleta de Copons a la FiraAnoia d'Igualada 06 Els Bastoners de Copons actuen a la Fira de la Multiculturalitat de Santa Margarida de Montbui 12 Els Bastoners de Copons participen a la Trobada Nacional de Bastoners de Catalunya a Sabadell 13 Primera comunió de l'Anna Melgosa Feu a l'església de Santa Maria de Copons 13 Concert de l'Ensemble de Vent de l'Escola/Conservatori de música d'Igualada, dirigit per Francesc Gregori, a l'església de Santa Maria de Copons 13 Els Geganters de Copons actuen a la Festa Major de Rubió 19 Intercopons: Taller de manualitats "Fes el teu far", fanals de jardí amb la M. Rosa Valls, a la Sala Polivalent 22 Setmana de la gent gran: Sortida a La Garrotxa 24 Espectacle del Bibliobús "Bona nit, lluna..." del Planterí Eris, Toni Bernaus i Lúdia Coca, a la Sala Polivalent 25 Cloenda del taller de memòria "No t'oblidis" a la sala de plens de l'ajuntament 26 Cloenda de la setmana de la gent gran amb sardanes i sopar de pica-pica a la Sala Polivalent 26 Copa Anoia 2018 de trial en bicicleta, al Camp de Futbol
JUNY	02 Festa de l'Estiu i final de curs de l'escola, a la Sala Polivalent, amb la cantata del Petit Príncep, activitats, sopar, karaoke i playback 03 Caminada popular i botifarrada amb mongetes organitzada per la Comissió de festes 04 Visita d'agents turístics de l'Anoia a Copons organitzada pel Consell Comarcal 10 Xerrada informativa de la recollida porta a porta a la Sala Polivalent 15 Els Geganters de Copons participen a la festa de la residència APINAS de Prats de Rei 16 Liceu a la fresca: Retransmissió de l'òpera Manon Lescaut de Puccini 17 Comença l'entrega dels kits per la recollida porta a porta 22 Els nens i nenes de l'escola estrenen la piscina 23 Revetlla de Sant Joan. Sopar al Poliesportiu Obre la Piscina Municipal 25 Comença el servei de recollida porta a porta 29 Sant Pere. Comença la festa al vespre amb concert de Red Pèrill & Quico 13 i cava per a tothom a la sortida 30 Festa de Sant Pere. Conta-contes amb la Txell i el conte "La vaca Taca", de la companyia Un món de contes, xocolatada i actuació dels Grallers, Geganters i Bastoners de Copons

Peus

1. El reflexòleg va prémer el punt corresponent al cor amb tanta delicadesa que ella, no va poder evitar gitar-li al damunt tot l'amor apilotat, reprimint durant tants anys d'espera.

2. El podòleg, que havia malentès des del primer dia la seva vocació inicià la poda tallant-li els dits, tot esperant una nova brotada que mai esdevindria.

3. Encara feien el vi a l'antiga, xafant el raïm amb els peus. A aquella anyada, l'enòleg va trobar-li una subtil aroma a Roquefort i unes notes de Tupí de la Cerdanya que li donaven molta personalitat.

Impostor

Aquell matí quan es va mirar al mirall, no era ell. Va rentar i afaitar aquella cara desconeguda i va anar a treballar com si res perquè l'obligació està per damunt de tot quan ets català i el propietari de l'empresa. Va entrar al seu despatx i se'l va trobar ocupat per ell mateix, o més ben dit, per algú amb la seva cara, la de sempre, la d'abans, vestit amb la seva roba, lluint el seu Rolex, rondant la seva secretaria. Es va queixar enèrgicament quan els de seguretat el van fer fora de mala manera, però de res no va servir-li. Al carrer, confós, és va posar la mà a la butxaca de l'americana i en va treure una targeta que no recordava haver posat. Una targeta que deia:

CORPORACIÓ ESTÈTICA 2.0
Dra. Lourdes García.
Enginyeria genètica i altres arranjaments estètics.

Negat

Baldiri DescLOT es va despertar sol a casa. Més tard, al carrer, no s'hi va trobar ningú. Els comerços tancats, l'església buida i l'ajuntament barrat amb pany i forrellat. A mig matí els horts arran de ribera van començar a inundar-se, després els carrers més baixos i quan se'n va adonar, l'aigua ja li arribava al coll. Finalment va recordar quin dia era i, neguitós, va nedar fins el campanar i el va pujar corrents amb la vana esperança que l'aigua del nou pantà no l'arribés a cobrir del tot.

Última planta

Es va despertar trasbalsat, amb la gola seca i la bossa de sèrum buida penjada del suport. Des de la finestra va poder veure un sol refulgent per damunt d'un llit de núvols i l'envai cert vertigen. Va entrar la infermera, la seva cara dolça no va deixar de somriure ni un moment mentre li canviava el sèrum. Quan ja se n'anava va poder veure-li perfectament aquelles dues ales, blanques i encotonades sobresortint-li de les espatlles.

Taxidèrmia

Li havia costat molt, la pell no donava prou pel farcit de guix que havia preparat, era enterca i s'esquerdava. L'ull esquerra no li quedava centrat, mirant a la contra. Quan va veure que li començava a caure el pèl que tant li havia costat d'encolar, va pensar que no havia d'haver acceptat l'encàrrec de dissecar l'avi Joan per molt amic de la família que fos.

Reykjavík

En Sigurjon va veure com se li esquerdava el gel sota els peus abans de relliscar per l'escletxa i no va poder fer res quan, poc després, li queien al damunt la llimona, la ginebra, la tònica i les innecessàries llavors de cardamom.

Mala impressió

El caixista va conformar d'esma el motlle tipogràfic d'aquella esquela, tal com ho havia fet durant més de cinquanta anys de professió. No es va adonar del nom que hi posava entre la creu i el R.I.P. L'endemà l'enterraven amb gran dol i commoció.

Sala d'extraccions

L'infermer Vladimir manllevava escadusserament petites quantitats de sang als seus pacients. De nit, a casa l'assaboria en copa de flauta i recordava vells temps, quan se la prenia a raig, directament del coll de les seves víctimes.

La Cua-roja fumada

Jordi Rodellar Fuster

Niu fet en un forat d'un edifici amb una femella incubant els ous

No estava gens interessat en els ocells, quasi ni me'ls mirava, tant sols els respectava, com a tants altres animals de la natura, fins que em vaig començar a fixar en ells, i bona culpa d'això la té aquest petit ocell que ha anat proliferant els darrers anys al voltant del poble de Copons de forma espectacular.

La Cua-roja fumada, també anomenada Cotxa fumada entre d'altres molts noms i sobrenoms arreu dels Països Catalans, en Castellà "Colirojo tizón"; es tracta d'un ocell que fa uns 13 cm, de l'ordre dels Passeriformes i de la família dels Túrbrids (la mateixa que el famós Pit-roig) i de nom científic *Phoenicurus ochruros*. No destaca ni pels seus colors en el plomatge, ni tampoc pel seu cant, però, com altres ocells, juga un paper important en el control de les plagues d'insectes, és per això que els horticultors de Copons poden dir que tenen un valuós aliat per lluitar contra alguns insectes que els donen problemes. És fàcil de veure aquest ocell pels afores del poble de Copons, presenta un plomatge fosc, en el mascle quasi negre i en la femella més grisenc, i tenen la cua d'un color vermellós oxidat, ataronjat, tret que li dona un dels noms pel que és conegut. El seu cant des d'un lloc prominent inclou un "xrrgrrx" com d'arrossegar graves, que el fa inconfusible, com a reclam emet un "tec" molt sec, com de colpejar dues pedres. Quan està parat mou la cua constantment i el seu vol és ràpid, però no és constant movent les ales, sinó que sembla que faci pauses regulars, potser per estalviar les energies? És un ocell molt estès arreu de Catalunya, tot i que és més abundant entre 400 – 1.400 m d'altitud, és una espècie protegida per la llei des de 2008 i en l'entorn de Copons se'l pot trobar durant tot l'any, ja que n'és resident, al Principat d'Andorra fins i tot ha esdevingut l'ocell més abundant. Com he introduït abans, és un ocell bàsicament insectívor, la seva dieta inclou insectes, erugues, aràcnids i també baies i llavors, però sense tant interès com pels primers, ja que no contenen proteïnes de tanta qualitat.

Mascle portant un insecte al bec per alimentar els polls

Fa el niu en esclotxes rocoses o en forats d'edificis antics, amb herbes, petites arrels i molsa, entre maig i juliol solen fer 2 o 3 postes de 4 a 6 ous, que la femella incuba durant uns 12 dies, llavors neixen els pollets que alimenten els dos progenitors durant uns 18 dies, quan abandonaran el niu amb la guia dels pares durant els primers dies. Aquest ocell sol viure uns 5 anys. Els darrers dos anys he pogut observar que s'ha incrementat molt la presència d'aquest simpàtic ocell al voltant del nostre poble, possiblement perquè l'entorn de Copons ofereix tot el que necessita; llocs per a la cria, com els talls de muntanya, feixes abandonades, edificis vells, i uns horts i camps que els ofereixen trobar insectes en abundància sobretot a la primavera i estiu. És per això que podem assegurar que aquest ocell ha trobat en l'entorn de Copons un lloc òptim per fer-hi vida i prosperar. ✱

JORDI RODELLAR FUSTER

Neu, 28 de febrer de 2018

ELISENDA MERCADAL SEGURA

Transports

ALSA

Telèfon: 902 42 22 42
Web: www.alsa.es

Calaf - Igualada			
Calaf	Copons	Igualada	Barcelona
08:14 h	08:27 h	08:38 h	09:45 h
18:20 h	18:36 h	18:54 h	20:00 h
Igualada - Calaf			
Barcelona	Igualada	Copons	Calaf
07:30 h	08:27 h	08:48 h	09:01 h
15:00 h	15:57 h	16:18 h	16:31 h

Hispano Igualadina - Monbus

Telèfon: 902 29 29 00
Web: www.igualadina.com

De dilluns a divendres					
Calaf - Igualada					
Calaf	Copons	Igualada C.	Igualada E.		
06:40 h	07:00 h	07:23 h	07:30 h		
13:45 h	14:00 h	14:13 h	14:30 h		
16:00 h	16:15 h		16:35 h		
Igualada - Calaf					
Igualada E.	Igualada H.	Copons	Calaf		
11:15 h		11:32 h	11:42 h		
15:15 h		15:32 h	15:42 h		
18:00 h		18:17 h	18:27 h		
Dissabtes					
Calaf - Igualada					
Calaf	Copons	Igualada C.	Igualada E.		
8:00 h	8:15 h	8:33 h	8:35 h		
15:15 h	15:27 h	15:38 h	15:40 h		
Igualada - Calaf					
Igualada C.	Igualada E.	Av. Barcelona	Igualada H	Copons	Calaf
12:00 h	12:10 h	12:12 h	12:14 h	12:27 h	12:37 h
	18:45 h			19:15 h	19:30 h

Taxis

Parades a Igualada: Passeig Verdaguer, s/n
Servei Taxi 24 hores: Carles Queraltó, Tel. 670 296 675

Horari atenció públic ajuntament
de dilluns a divendres de 9 h. a 13 h.
dijous tancat

www.copons.cat

Menú migdia

Servei de menú diari

L'Ajuntament de Copons inicia el servei de menú migdia per a qualsevol persona resident al poble. Aquest servei està pensat, principalment, per a les persones amb la seva autonomia limitada, encara que tothom pot fer-ne ús.
Per més informació dirigir-se a l'ajuntament.

Telèfons d'interès

Ajuntament de Copons	93 809 00 00
info@copons.cat	
Consultori Mèdic	93 809 01 50
Assistentia Social	93 809 08 80
Àrea Sanitària Rural	93 805 38 18
Associació Defensa Forestal	93 809 00 00
Bombers (emergències)	112
Ambulàncies i Emergències Mèdiques	112
Mossos d'Esquadra (emergències trànsit)	112
Mossos d'Esquadra (Igualada)	93 875 98 40
Protecció Civil Igualada	93 803 12 34
Repsol Butano	93 803 15 17
Avaries gas w	900 75 07 50
Fecsa	900 77 00 77
Aigües de Rigat	93 803 14 83
Telefònica Avaries	1002
Antena col·lectiva	616 52 23 13
Correus	93 869 85 94
Oficina Consorci Turisme Alta Anoia	93 868 03 66
Escola	93 809 01 42
Bàscula pública	647 36 42 76
Bibliobús Montserrat	616 98 83 52
b.Montserrat@diba.es	

Col·labora amb Camí Ral: Fotografies, opinió, retalls d'història, actualitat, esports...
Termini de recepció d'escrits pel Camí Ral d'estiu: 20 de juny.
Termini de recepció d'escrits pel Camí Ral d'hivern: 30 de novembre.
Ens ho pots enviar per correu electrònic: **camiral@copons.cat**

nou mail

Codi editorial

1. Camí Ral és una revista que edita l'Ajuntament de Copons i la posa al servei de les entitats i ciutadania.
2. Camí Ral és un canal transmissor de l'actualitat del municipi, però també una eina de recuperació de la memòria oral i la història del municipi.
3. Els continguts de l'edició els decideix el Consell Editorial.
4. Les seccions, les mides i característiques dels articles formen part de les competències del Consell Editorial.
5. La revista compta amb un nodrit equip de col·laboradors coordinat pel Consell Editorial. Els articles i imatges s'elaboren i s'aporten de forma altruista.
6. El contingut de les notícies d'actualitat l'assumeix el Consell Editorial i el propi Ajuntament, en condició d'editor. Pel que fa a entrevistes, reportatges, articles d'opinió o altres notícies, la responsabilitat, en primera instància, serà sempre de la persona que ho signi.
7. Qualsevol lector que detecti algun error en la publicació podrà exercir el dret a rèplica, aplicant un criteri de proporcionalitat d'acord amb la llei.
8. El contingut dels articles sempre haurà de ser respectuós amb les persones, les entitats i les institucions. En cas contrari, no es publicarà.

